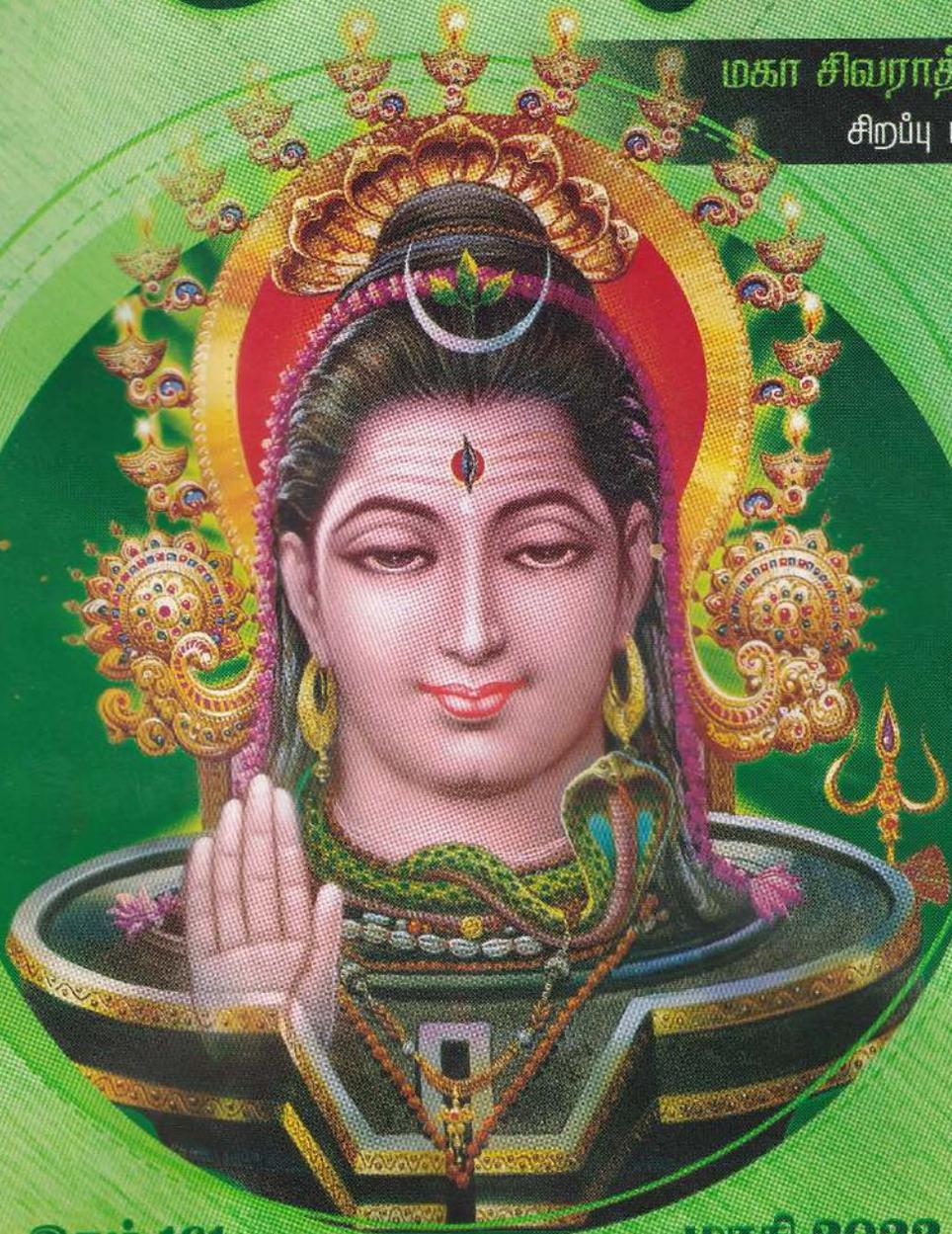

அருள் ஓள்

மகா சிவராத்திரி
சிறப்பு மலர்

இதழ் 161

மார்ச் 2022

ஸ்ரீ தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்

தெல்லிப்பழை, இலங்கை.

Printed and Published by
Sri Durakkathevi Thevasthanam

11, Valluvar Street, Chennai - 600 026

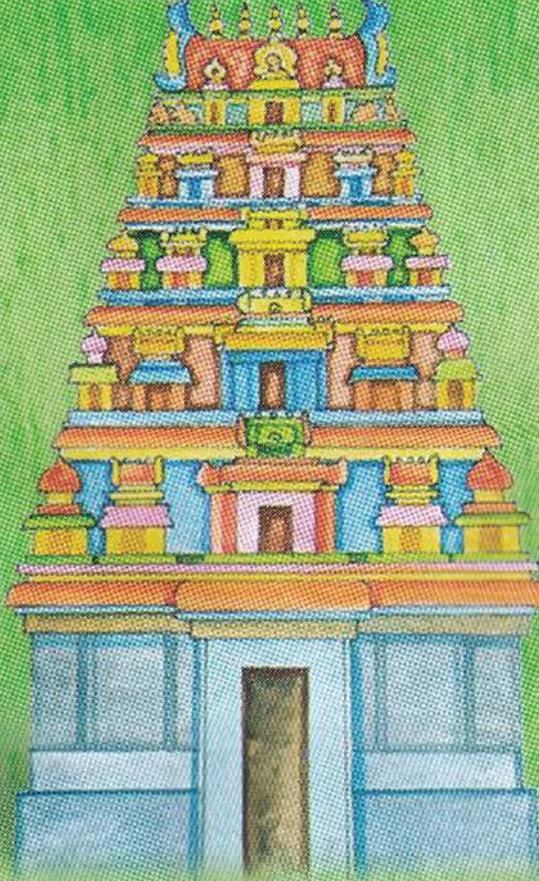
உ.
சிவபாயம்

தெல்லிப்பழை

அருள்மிகு ஸ்ரீ துர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்

தலைவாயில் ஸப்ததள ஏகாசீதி தாள

மகா இராஜ கோபுர கும்பாபிஷேக விஞ்ஞாபனம்

கர்மாரம்பம் 18.03.2022 பங்குனி 4ஆம் நாள் வெள்ளிக்கிழமை
காலை 4.00மணி

மஹா கும்பாபிஷேகம் 23.03.2022 புதன்கிழமை
காலை 9.51 மணிமுதல் 10.15 மணிவரை

கோபுர தரிசனம் கோடி பண்ணியம் அனைவரும் வருகை தந்து
அம்பாளின் திருவருளைப் பெறுவோமாக.

சுயம்

ஸ்ரீ துர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்
நிர்வாக சபை,

தெல்லிப்பழை.

Digitized by Sreebhava Theerthapada
www.sreebhava.org

அருள் ஒளி

(மாதாந்த சஞ்சிகை)

ஆசிரியர்

கலாநதி. ஆறு. திருமுருகன் அவர்கள்

உதவி ஆசிரியர்

திரு. ப. சேயோன் அவர்கள்

மாசி - 2022 மாதமலர்

வெளியீடு: ஸ்ரீ தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்,
தெல்லப்பழை, தில்ங்கை.

T.P : 021 321 3151, 021 224 1909

e.mail: thurkaiammantemple@gmail.com

face book: @telligidurga

பதிவு இல: ISSN 2362 - 0587

ISBN 978 - 955 - 23 - 0019 - 3

சிவராத்திரியை போற்றிக் துதிப்போம்

சைவமக்களின் வழிபாட்டில் மிக முக்கிய நாள் சிவராத்திரி நன்னாளாகும். சிவப் பரம்பொருள் அருவருவத் திருமேனி வடிவில் காட்சி கொடுத்த நன்னாளை உலகம் முழுவதும் கொண்டாடி மகிழ்கிறார்கள். வருடம் முழுவதும் இரவில் உறங்கும் மக்கள் வருடத்தில் ஒரு நாள் சிவனுக்காக விழித்திருந்து நல்லருளைப் பெறுவர். சிவ விரதங்களில் முக்கியமானது சிவராத்திரி. சைவ மக்கள் இந் நாளை வெகு விமரிசையாக கொண்டாட வேண்டும். இன்று எங்கள் மத்தியில் சைவ சமய விழிப்புணர்ச்சி அவசியமாகும். சைவத்திற்கு எதிராக பிற மதத்தவர்கள் கெட்டித்தனமாக செயற்படுகிறார்கள். ஏழ்மையின் பெயரால் சிறிய சிறிய உதவிகளை செய்து விட்டு குடும்பத்தோடு மதம் மாற்றுகிறார்கள். இந்நிலை தொடர விடாது சைவமக்களைக் காப்பாற்ற வேண்டிய கடமை அனைவரையும் சார்ந்தது.

மன்னார் மாதோட்ட நன்னகரில் உள்ள பாடல் பெற்ற தலமாகிய திருக்கேதீஸ்வரத்தின் சூழலை ஆக்கிரமிப்பதற்கு கத்தோலிக்கர்கள் தொடர் முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளனர். பாலாவி தீர்த்தக்கரைக்கு சம்பமாக அரச காணியில் எவ்வித அனுமதியும் இன்றி கிறிஸ்தவ தேவாலயத்தை கட்டியதுடன் பா4லாவி தீர்த்தக்கரைக்கு தமது தேவாலயத்தினூடாக படிசூரும் வைத்துள்ளனர். பாலாவிக்கு சம்பமாக இராணுவத்தினர் புத்தபகவானை இருத்தி புத்தர் கோயில் உருவாவதற்கு வித்திட்டுள்ளனர். இனிமேலும் என்ன நடக்குமோ? யாம் அறியோம் பராபரமே. இந்நிலை தொடராமல் இருப்பதற்கு சமய விழிப்புணர்ச்சியை நாம் ஏற்படுத்த வேண்டும். சைவ சமய இளைஞர் அமைப்புக்கள் கிராமம் தோறும் புத்தெழுச்சி பெற வேண்டும். சைவத் திருக்கோயில் சூழல்களை நன்முறையில் காப்பாற்ற வேண்டும். தீர்க்க தரிசனத்தோடு நல்ல செயற்திறன்களை திட்டமிட்டு செயற்படுத்த வேண்டும். சிவராத்திரி காலம் இத்தகைய எழுச்சிக்கு வித்திடும் காலமாக நாம் கருதி செயற்பட வேண்டும்.

கந்தபுராணத்தில் சிவராத்திரி மகாத்மியம்

- பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை

“ஆதியுமந்தமுமில்லா அரும்பெருஞ்சோதி” இறைவன். இறைவனின் அடியும் முடியும் காண முயல்வது வீண் செயல். சம்பந்தக் குழந்தை அடிமுடிகளின் காண்டற் கருமையைப் பதிகந்தோறும் ஒன்பதாம் பாடலில் வலியுறுத்தியருளியிருக்கின்றது.

அடிமுடி தேடிய பிரம விஷ்ணுக்கள் பற்றிப் பதிகத்தின் ஒன்பதாம் பாடல் தோறும் வருவது சிந்திக்கத்தக்கது.

புல ளானும்ப் பொருகடல் வண்ணனும் புவிடத் தெழுந்தோடி
மேவீ நாடிநின் னடியினை காண்லோ வித்தக மென்னாகும்
மாவும் புகழங் கதலைய நெருங்குமா தோட்டநன் னகரமன்னித்
தேவீ தன்னொடுந் திருக்குகே சரத் திருந்தவெம் பெருமானே.

என்பது சம்பந்தக் குழந்தை அருளிய திருக்கேதீஸ்வரத் தேவாரத் திருப்பதிகத்தின் ஒன்பதாவது பாடல்

பிரமதேவர் தாமும் விஷ்ணு மூர்த்தியும் அடிமுடி தேடியதைப் புதல்வனாகிய தக்கனுக்கு உபதேசித்தது, கந்தபுராணத்தில் வரும் அடிமுடி தேடு படலம். பின்வரும் செய்யுள்கள் அப் படலத்திற் குறிப்பிடத்தக்கவை.

கீண்டுநீலன் இருவிசம்பீற் கிளர்நகூமடி முடியுணரேம்
மீண்டுமவன் றன்னருளான் மிடல்பெற்று வந்தனமால்
ஈண்டுசீவன் றனைவழிபட் டிருவருமன் னவன்றோற்றங்
காண்டுமென யானுரைப்பக் கண்ணனுமங் கதற்கிசைந்தான்

இருவருமச் சீவனுருவை யியன்முறையாத் றாபித்து
விரை மன்மஞ் சனஞ்சாந்தம் விளக்கழலா தியவமைத்துப்
பொருவருபு சனைபுரிந்து போற்றிசெய்து வணங்குகலும்
எர்கெழுசோ திக்கணிகா வெந்தையன் வந்தனனே

மைக்களமும் மான்மமுவும் வரதமுடன் அபயமுறும்
மெய்க்கரமும் நாற்புயமும் விளங்குபணிக் கொடும்புணுஞ்
செக்கருறு மதிச்சடையுஞ் சேயிழையோர் பாகமுமாய்
முக்கணிறை யாங்காண முன்னின்றே அருள்புரித்தான்.

அரிபும் யானும்முன் கேடும்வ் வனற்கிரீ யனல
கிரியெ னும்படி நின்றநா லவ்வொளி கிளர்ந்த
இரவ தேசீவ ராத்திரீ யாயினு திறைவற்
பரவீ உயர்ந்தனர் அன்னதோர் வைகளிற் பலரும்

அரியும் யானும் முன் தேடும் அ அனல்கிரி - திருமாலும் யானும் முன்னர் அடியும் முடியுந் “தேடாநின்ற அந்த அக்கினி மலையானது, அனல் கிரி எனும்படி

நின்றது - அருணாசலம் என்று புகழ்ந்து கூறும்படி விளங்கியது - ஒளி கிளர்ந்த அது இரவே சிவராத்திரி ஆயினது” - அந்தச் சோதி வடிவம் எழுந்தருளிய அந்த இரவுதானே சிவராத்திரி என்கின்ற புண்ணிய காலம் ஆயிற்று, - அன்னது ஓர் வைகலிற் பலரும் இறைவற் பரவி உயர்ந்தனர் - அத்தகைய ஒப்பற்ற மகா சிவராத்திரியில் உலகத்தோர் பலரும் சிவலிங்கப் பெருமானை விதிப்படி பூசித்து வீடு பெற்றனர்.

‘அவளால் வந்த ஆக்கம் இவ்வாழ்க்கையெல்லாம்’

‘எத்திறம் ஈசன் நிற்பன் அத்திறம் அவளும் நிற்பன்’

என்ற தொடர்கள் சிவஞான சித்தியாரில் உள்ளவை. நாம் அனுபவிக்கும் வாழ்க்கைச் செல்வங்கள் அனைத்தும், சிவ சக்தியாகிய தேவியினால் நமக்குக் கிடைத்தவை. தேவியோ பரம்பொருளாகிய இறைவனை இன்றியமையாதவள்: என்றும் பிரியாதவள்.

“இறைவன் இறைவியை ஒரு கணம் விலகி ஒரு செயலுமின்றிச் சும்மா இருந்தாலோ! என்றும் பிரியாத இறைவி இறைவனைப் பிரிந்தாலோ! உலகுயிர்களின் கதி என்னாம் இறைவனைப் பிரிந்த இறைவிதான் செய்யக் கடவது யாதோ! “அவனின்றி அணுவும் அசையாதே”

இவ்வாறாய்தொரு கற்பனைக்கெட்டாத சம்பவம் கந்தபுராணத்தில் உமை கயிலை நீங்கு படலத்தில் வருகின்றது.

தேவர்கள் நாயகன் செய லீலாமையால்

ஆவிகள் யாவையும் சடம தாகியே

ஓவிய மேயென உணர்வின் றுற்றன

பூவுல கேழுதற் புவனம் யாவீனும்

ஆட்டுவித் திடுபவன் அதுசெ யாவழிக்

கூட்டுடைப் பாவைகள் குலைந்து வீழ்ந்தென

நாட்டிய பரனருள் நடாத்த லின்மையால்

ஈட்டுபல் உயிர்த்தொகை எனைத்தும் மாய்ந்தவே.

உயிர்கள் உயிர்ப்பின்றிச் சடப் பொருள்கள் போலாயின. ஒளிச் சுடர்கள் மறைந்தன. இருள் கவிந்தது சர்வசங்கார நிலை போன்றதொரு நிலையை உலகு எய்தியது. இறைவன் குறிப்பினால் சிவசாரூபம் பெற்றவர்களுட் சிறந்தோரான பதினொருவர் உருத்திரர் மத்தியார்ச்சனம் எனப்படும். திருவிடைமருதூருக்கு வந்து, நீண்டு செல்வதாகிய இராத்திரியை நான்கு கூறு செய்து. சிவலிங்கப் பெருமானை நான்கு யாமத்தும், உலகுயிர்கள் உய்யும் பொருட்டு அர்ச்சனை செய்வாராயினர்.

வான்குலாம் வில்லுவ மருமென் பாசடை

நேன்குலாம் மரையீதழ் செய்ய சாதீவீ

கான்குலாம் வலம்புரீ கடவுட் டொல்பெயர்

நான்கீயா மத்தீனு நவீன்று சாத்தியே.

ஏயவான் பயறுபால் எண்ணல் ஓதனம்
 குாயநல் உணவீனை தொகுத்துக் கண்ணுதல்
 நாயகன் முன்னுற நான்கியா மத்தும்
 நேயமொடு அம்முறை நவேதிக் தேத்தியே.

விதிப்படி வழிபாடு செய்தபோது இறைவன் பிரசன்னமாயினான்: பிரம விஷ்ணுக்கள் துயில் புரிந்தெழுந்தவர்கள் போல எழுந்தார்கள். உலகுயிர்கள் உய்தன. உருத்திரர்கள் பின்வருமாறு வேண்டுதல் செய்தார்கள்:

நின்றலும் அல்ல வலம்போல் நின்னடி எனையரேனும்
 பற்றுடன் அருச்சிக் தோர்க்குப் பழிதவீர் மாகத் திங்கள்
 உற்றிரு கதிரு மொன்றும் ஒண்பகல் முதனாட் கங்குல்
 பெற்றீடு சிறப்பு நல்க வேண்டுமாற் பெரும வென்றார்.

நித்தலும் என்பது நின்றலும் என நின்றது. நாள் தோறும் இராத்திரி காலத்தை நான்கு கூறு செய்து நான்கு யாமத்து வழிபாடும் செய்பவர்களுக்குச் சிவராத்திரி காலத்துச் செய்யும் பூசனையால் கிடைக்குஞ் சிறப்புக்கள் கிடைக்க வேண்டுமென்பது கருத்து, இதனாற் சிவ ராத்திரியின் தனிப்பெருஞ்சிறப்புச் சிந்திக்கற் பாலதாம். மாகத்திங்கள்- மாசி மாதம். இரு கதிரும் ஒன்றும் ஒண்பகல்- அமாவாசித்தினம். முதல் நாள் கங்குல் - சதுர்த்தசியின் இரவாகிய சிவராத்திரி.

சிவராத்திரி சிவவிரதம். நவராத்திரி தேவி விரதம். நவராத்திரி சிவராத்திரிக்கு வழி செய்வது.

‘தன்னிலைமை மன்னுயீர்கள் சாரத்தருஞ் சத்தி
 பின்னமீலான் எங்கள் பிரான்’

என்பது திருவருட்பயன். தேவி “தருஞ்சத்தி” தேவியே சிவத்தைத்தருபவள்.

நன்றி - சைவந்தி (விக்கிரம மாசி)

திருவண்ணாமலை திருத்தல மான்மியம்

திருவண்ணாமலை என்னுந் திருப்பதி கிரேதாயுகத்தில் அக்கினி மலையாகவும் திரேதாயுகத்தில் மாணிக்கமலையாகவும் துவாபரயுகத்தில் ஸ்வர்ணமலையாகவும் கலியுகத்தில் கல்மலையாகவும் திருவுருக்கொண்டு அருணாசலம், சோணாசலம், கௌரி நகரம், தேசநகரம், முத்திநகரம், ஞான நகரம், சிவலோகம் என்று பல பெயர்களை உடையதும் சிவபெருமான் கிரிருபமாயிருப்பதும், சந்திர வம்சத்தானாகிய வச்சிரங்கத பாண்டியன் பேறு பெற்றதும், கலாதரன், காந்திசாலி தவஞ்செய்து பேறு பெற்றதும், அக்கிநிவம்சத்தனாகிய வல்லாளராசன் புத்திரசோகம் தீர்த்ததும், இந்திரதீர்த்த முதலாகிய அனேக தீர்த்தங்களும் ஆதித்தனுக்குத் தரிசனம் கொடுத்ததும் சூரிய வம்சத்தானாகிய பிரதத்தராசனால் அநேக காணிக்கைகள் பெற்றதும் அஷ்ட வகக்களும் பிரமன் முதலானோர்களின் பாவந் தீர்த்ததும் புளகாதிபன் பேறு பெற்றதும், நினைக்க முக்தி தரும் தலமென்பதும் ஸ்ரீமத் ஆகம புராணங்களில் அருளப்பட்டுள்ளது.

ஸ்ரீ சைவ எல்லப் நாவலர் கியற்றிய
 அருணாசலபுராணம் என்னும் நூலில் இருந்து...

இலிங்கோற்பவ மூர்த்தம்

பி.எஸ். சர்மாவ்

B. Sc.Dip. in Ed.

இலிங்கோற்பவம் என்ற சொல் இலிங்கத்தினுள் இடம் பெறும் தோற்றம் அல்லது செயற்பாடு என்ற பொருளைக் கொண்டது. சிவஸ்தலங்களில் கருவறையின் மேற்குத் திசைச் சுவரின் புறத்தே உள்ள கோஷ்ட பஞ்சரத்தின் மேற்கு நோக்கியவாறு இம் மூர்த்தம் நிலை கொண்டிருப்பதைக் காணலாம். இலிங்கோற்பவ மூர்த்தம் கருவறையின் மேற்குக் கோஷ்ட பஞ்சரத்தில் அமைய வேண்டும் என உத்தர காரணாகமம் கூறுகின்றது. காமிகாகமமும், காரணாகமமும் “இலிங் கோற்பவ மூர்த்தம்” என்ற படலத்தில் இம் மூர்த்த வடிவமைப்பைப் பற்றிய விதிமுறைகளைக் காட்டுகின்றன.

மூலஸ்தானத்தில் உள்ள மூல இலிங்கத்தின் அளவையும், பிரமாணத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்டே இலிங்கோற்பவ மூர்த்தியின் அளவுப் பிரமாணம் அமைய வேண்டும் என்பதைக் காரண ஆகமம் சகலாதிகாரமும் வரைவிலக்கணம் கூறி விளக்குகின்றது. இதனை ஸ்ரீ சாரஸ்வதிய சித்ரகர்ம சாஸ்திரமும் காட்டுகின்றது.

ஒரு கற்பாந்தரத்தில் பிரமணம், திருமாலும் முறையே படைத்தல், காத்தல் தொழில்களை ஆற்றி வரும் போது இறுமாப்புக் கொண்டு, தாங்கள் இருவரில் யார் பெரியவர் என்று வாதிட்டனர். தங்கள் இருவரை விட ஒப்பாரும், மிக்காரும் இல்லாத ஒருவன் இருக்கின்றான் என்ற சிந்தனை இருவருக்குமே ஏற்படவில்லை. இருவரும் வாதிட்டபோது அவர்களுக்கு இடையில் ஒரு பேரொளி அதன் அடியும், முடியும் எல்லை காண முடியாதவாறு தோன்றியது. அதைப் பார்த்து இருவரும் திகைத்து நின்றனர். அதன் அடியையோ அல்லது முடியையோ முதலில் கண்டு திரும்புவதே சிறந்தவர் என்ற சமரசத்திற்கு வந்தனர். இதற்கிணங்க பிரம்மா அன்னப் பறவை வடிவெடுத்து உச்சியைத் தேடி உயரப் பறந்தார். திருமால் பன்றி வடிவெடுத்து அடியைத் தேடி அகழ்ந்து கொண்டே கீழே சென்றார். அடியும் முடியும் காண இருவரும் ஆற்றல் அற்றவர்களாகத் திரும்பி வந்தனர். பின் அவர்கள் கர்வத்தை அடக்க சிவன் அவர்களுக்குப் புலனாகித் திருவருள் பாலித்தார். இப் புராணக் கதையை அடிப்படையாகக் கொண்டது இலிங்கோற்பவ மூர்த்தியின் அம்சம். இப் புராணக் கதையை இலிங்க புராணம், கூர்ம புராணம், பிரம்ம புராணம், சிவபுராணம், ஸ்கந்த புராணம், சனத்குமார சம்ஹிதை போன்றவை விரிவாக எடுத்துக் கூறுகின்றன.

இலிங்கோற்பவ மூர்த்த தத்துவத்தில் அடி முடி காண முடியாத ஒளி வடிவாகச் சிவன் தோற்றம் பெற்று பிரம்மா, விஷ்ணு ஆகியோருக்குத் தன் பிரபாவம் காட்டி, இறுதியில் சிறு மலையாகக் குறுகிய இடமே திருவண்ணாமலை எனக் குறிப்பிடும் ஐதீகம் உள்ளது. இதனையொட்டி ஒவ்வொரு ஆண்டும் கார்த்திகை மாதத் திருக்கார்த்திகைத் தினத்தன்று திருவண்ணாமலை ஜோதி வடிவாகக் காட்சி தருவதை அருணாசலப் புராணம் காட்டுகின்றது.

எங்கும் வியாபித்துள்ள பரம்பொருளை ஒளிவடிவாக வணங்கும் மரபு இருக்கு வேதத்தில் காட்டப்பட்டுள்ளது என்பதை மக்டொனல் குறிப்பிடுகிறார். இலிங்கோற்பவ மூர்த்தியின் அடிப்படை அம்சங்களை ஆகமங்களும், புராணங்களும் தரும் விவரங்களின் தரவுகளின் மூலம் கைலாசநாதக் குருக்கள் தமது ஆய்வில் விரிவாகக் கூறுகின்றார். சிற்ப நூல்களும், ஆகமங்களும் கூறும் அடிப்படை அம்சங்களுடன் வேறு பல அம்சங்களையும் இலிங்கோற்பவ மூர்த்தி தொடர்பாக ஆராயப்பட்டுள்ளது.

இலிங்கோற்பவ மூர்த்தியின் முழு உயரத்தை மூன்று, நான்கு, ஐந்து, ஆறு, ஏழு, ஆகப் பிரித்து, அதன் ஒரு பகுதியை இலிங்க உச்சமாகவும், அதே அளவுக்குச் சமனான பகுதி இலிங்க அடியாகவும் கொள்ள வேண்டுமெனக் காமிகாமம் கூறுகின்றது. இடையில் உள்ள பகுதியின் அரைப்பங்கு முழு இலிங்கோற்பவ மூர்த்தத்தின் உச்சமாகவும் அதே அளவு அடிப்பாகமாகவும் அமைதலை “அதமமானம்” எனக் குறிப்பிடுவர்.

இலிங்கோற்பவ மூர்த்தத்தின் மத்தியில் அமையும் பரமசிவரூபம், உத்தம, மத்திம, அதம மானங்களாக ஆகமங்கள் கூறும் வகையிலே சிற்ப நூல்களும் கூறுகின்றன. இலிங்கோற்பவ மூர்த்தத்தில் ஆறு பகுதியில் நான்கு பகுதி பரமசிவரூபமாகவும், ஒரு பகுதி இலிங்க உச்சமாகவும், மீதி ஒருபகுதி அடியாகவும் அமைவதை உத்தமமானம் எனவும், மொத்தம் ஐந்து பகுதியில் மூன்று பகுதி பரமசிவ ரூபமாகவும், எஞ்சிய ஒவ்வொரு சம பகுதிகள் இலிங்க உச்சமாகவும் அடியாகவும் இருப்பதை மத்தியமானமாகவும் மொத்தம் நான்கு பகுதிகளில் இரண்டு பகுதி பரமசிவரூபமாகவும் எஞ்சிய ஒவ்வொரு சம பகுதிகள் இலிங்க உச்சமாகவும் அடிப்பகுதியாகவும் இருப்பதை அதமமானமாகவும் கொள்வர். அத்தோடு இலிங்கோற்பவ மூர்த்தம் ஆறு பங்குகளாக்கப்பட்டு அடையில் உள்ள இரு பகுதிகள் பரமசிவரூபத்திற்கு ஒதுக்கப்பட வேண்டுமென்பதையும் கூறுகின்றது.

காரணாகமும், காமிகாமமும் இலிங்கோற்பவ மூர்த்தியின் அமைப்புத் தொடர்பாக தரும் விவரங்களில் ஒற்றுமை நிலவுகின்றது. இலிங்கோற்பவ மூர்த்தியின் பரமசிவரூபத்தில் உள்ள சிவனது முக அளவை அடிப்படையாகக் கொண்டு அன்னத்தினது அமைப்பின் அளவும், முக அளவின் இரு மடங்கு பெரியதாகவராகமும் அமைதல் வேண்டும் என காமிகாமம் காட்டுகின்றது. அத்தோடு இலிங்கத்தின் இரு பக்கங்களிலும் பிரம்மா, விஷ்ணு அஞ்சலி செய்யும் பாவனையில் அமைதல் வேண்டும் என்றும் இது கூறுகின்றது.

இலிங்கோற்பவ மூர்த்தத்தின் மொத்த நான்கு பகுதிகளில் இடை இரு பாகங்களும் அரைச் சந்திர அமைப்பில் சிவனது திருவுருவமும் அமைதல் வேண்டும் என காரணாகமம் கூறுகின்றது. இங்குக் காமிகாமமும் காரணாகமமும் கூறும் விதி முறைகளில் ஒற்றுமையைக் காணலாம். இலிங்கோற்பவ மூர்த்தத்தின் ஆகக் குறைந்த உயரம் ஐந்து முழமாகவும் இருக்கலாம் எனக் கூறப்படுகின்றது. இலிங்கோற்பவ மூர்த்த உயரத்தில் அரைப் பங்கு விட்டமாக அமையும் எனவும் சில வேளை குறித்த அளவு வேறுபடுமாயின் மூர்த்தியின் உயரத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்காகவோ நான்கில் ஒரு பங்காகவோ அமையப் பிரமாணம் வேறுபடலாம்.

பரமசிவரூபத்தில் அமைய வேண்டியது சந்திரசேகரமூர்த்தமாகும் என்பதைக் காமிகாகமம் காட்டுகின்றது. சந்திரசேகர மூர்த்தத்தின் அடிப்பகுதியில் அம் மூர்த்தியின் முழங்கால் வரையில் மாத்திரம் வெளியே தெரியும் வகையில் அமைதல் வேண்டும். ஆகமங்களின் அடிப்படையில் இலிங்கோற்பவ மூர்த்தியின் இலிங்க உச்சிப் பகுதியில் பிரம்மாவை அன்னப்பட்டியின் உருவத்திலும், அடிப்பகுதியில் விஷ்ணுவைப் பன்றி உருவத்திலும் அமைத்தல் வேண்டும். இலிங்கோற்பவ மூர்த்தியின் இரு மருங்கிலும் பிரம்மாவும் விஷ்ணுவும் இறைவனைத் துதிப்பதாகவும் சிவன் சுந்தர வடிவான பொலிவுத் தோற்றத்தினைக் கொண்டும் அமையலாம். சில வேளைகளில் இலிங்கோற்பவ மூர்த்தத்தின் மேற்பகுதியில் அன்னமும் அல்லது அன்னத்தின் மேல் பிரம்மா இருக்க கீழ்ப்பகுதியில் பன்றி அல்லது பன்றியின் மேல் விஷ்ணு வீற்றிருப்பதையும் சித்தரிக்கப்பட்டிருப்பதைப் பல்வேறு படி நிலைகளில் பல்வேறு இடங்களில் நாம் காணலாம்.

காரணாகமத்தின் விளக்கத்திற்கிணங்க பரமசிவரூபத்தில் உள்ள சந்திரசேகர மூர்த்தத்தின் நெற்றிவரையுமே புலனாகும் வகையில் அதன் மேற்பகுதி பிரம்மசிவரூபத்தின் மேற் பகுதியுள் மறைந்திருத்தல் வேண்டும். அத்தோடு கீழ்ப்பகுதி கணைக்கால் வரையுமே புலப்படும் வண்ணம் அமைதல் வேண்டும். எனவே, கீழ்ப்பகுதியின் அளவு பற்றி காரணாகமம் கணைக்கால் பகுதி வரையும் எனவும், காமிகாகமம் முழங்கால் பகுதி வரையும் எனவும் காட்டுகின்றன. மற்றைய சந்திரசேகர மூர்த்தத்தின் அம்சங்களைப் பற்றி இரு ஆகமங்களும் ஒற்றுமை கொண்டுள்ளன.

இலிங்கோற்பவ மூர்த்தியின் அடிப்பகுதியில் வராக அம்சம் அமைந்திருக்கும் நிலைக்குக்கீழ் ஸங்கர்ஷண மூர்த்தி அமைவு பெற வேண்டுமென விதி உள்ளது. இலிங்கோற்பவ மூர்த்தியின் இரு புறங்களிலும் தேவதைகள், தேவரிஷிகள், முனிவர்கள், சூரியன், சந்திரன் போன்றோரின் உருவங்கள் இருத்தல் வேண்டும் எனவும் காட்டப்பட்டுள்ளது.

இலிங்கோற்பவ மூர்த்திக்கு இலிங்காவதாரம் என்ற அவதார நாமம் சூட்டி ஆகம மரபில் அதன் அமைப்புக்களைச் சகலாதிகாரம் சுட்டி நிற்கின்றது. இலிங்காவதாரத்தின் பரமசிவரூபத்தில் அமையும் சிவனது மூர்த்தத்தின் முழங்காலுக்குக் கீழேயுள்ள பகுதியாகிய நளிகை என்ற மட்டத்திற்குக் கீழ்ப்பகுதி இலிங்கோற்பவத்தின் அடிப்பாகத்தினுள் மறைந்திருக்க வேண்டும் எனக் குறிப்பிடுகின்றது.

நளிகை மட்டத்திற்குக் கீழே உள்ள பகுதி மறைந்திருக்க வேண்டும் எனவும் இவை சதை மூர்த்தியாக அமையும்போது சிவன் சிவப்பு நிறமாகவும், விஷ்ணு நீல வர்ணமாகவும், பிரம்மா மஞ்சள் வர்ணமாகவும் இடம்பெற வேண்டும். இலிங்கோற்பவ மூர்த்தத்தின் பரமசிவரூபத்தில் அமையும் சிவனின் உருவத்தின் கைகளில் ஒன்று சூலாயுதத்தைக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும். இலங்கையில் முன்னேஸ்வரம் கோயிலில் உள்ள இலிங்கோற்பவ மூர்த்தத்தில் பரமசிவரூபம் குடைந்தெடுக்கப்படாமல் இலிங்க நிலையில் பரமசிவரூபத்தை ஒரு ஒளிப்பிளம்பின் எல்லையாகக் கோடிட்டுக் காட்டி அப்பரம்பினுள் சந்திரசேகர

மூர்த்தம் கோடுகளால் கீறப்பட்டு இலிங்க உச்சப் பகுதியில் அன்னமும், இலிங்க அடியில் வராகமும் கீறப்பட்டுள்ளன. நான்முகனும், திருமாலும் இலிங்கோற்பவ மூர்த்தத்தில் இருபுறங்களிலும் காணப்படவில்லை.

இலிங்கோற்பவ மூர்த்தங்களின் அமைப்பு பற்றி சிலர் ஆராய்ந்துள்ளனர். காஞ்சி கைலாசநாதர் ஆலயத்தில் இலிங்கோற்பவ மூர்த்தம் விதிமுறைப் பிரமாணங்களிலிருந்து மாறுபட்டாலும் ஆகம விதிகளின் அடிப்படைப் பண்புகளை ஏற்று, அவற்றிற்கேற்ப அமைப்புக்களைக் கொண்டுள்ளது. சிவரூபம் முழங்கால் வரையும் காமிகாமத்தின் படி அமைந்துள்ளதுடன் இலிங்கத்தில் ஐந்தில் ஒருபகுதி மேலும் கீழும் செதுக்கப்படாமல் உள்ளது.

நான்கு கரங்களைக் கொண்ட வராக உருவில் விஷ்ணுவின் உருவத்தின் கைகளில் முறையே சங்கும் சக்கரமும் உள்ளன. மற்றும் இரு கைகளால் நிலத்தைத் தோண்டிச் செல்லும் பாவனையில் உள்ளது ஆகமம் வராக வடிவில் இருக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருந்தாலும், விஷ்ணு வராக வடிவத்தை இச் சிலை விக்கிரகம் காட்டுகின்றது எனினும், பிரம்மா அன்னவடிவாக அன்றி சுய உருவிலேயே காட்டப்பட்டுள்ளது. பிரம்மனும், விஷ்ணுவும் இரு பக்கங்களிலும் ஒரு கரத்தை உயர்த்தி சிவனைப் புகழ்வதாக அமைகின்றது. இன்னொரு கரம் கட்ய வலம்பிதமாக இடுப்பில் பொருத்தியுள்ளது. மற்றக் கை அபயகரமாகவுள்ளது. பரமசிவரூபத்தில் உள்ள சந்திரசேகர மூர்த்தம் எட்டுக் கைகளையுடையதாகக் காணப்படுகின்றது. பரக, திரிகூலம், அஷமாலை ஆகியவற்றைக் கொண்டது. சடாமுடியில் துலாம்பரமான பிறையும் காணப்படுகின்றது.

திரிபுவனத்தின் கம்பசுரேசரன் ஆலயத்தில் உள்ள இலிங்கோற்பவ மூர்த்தம் நான்கு கரங்களைக் கொண்டது. முன் இரு கைகளுள் ஒன்று அபயகரமாகவும், மற்றையது கட்ய வலம் பிதமாக இடையில் வைக்கப்பட்ட நிலையிலும் உள்ளது. பின் இரு கைகளில் ஒன்றில் மானும் மற்றையதில் மழுவும் காணப்படுகின்றது. பரமசிவரூபத்தில் சிவனின் கால் நளிகை மட்டம் வரையில் உள்ளது. இலிங்கத்தின் மேற்பகுதியில் வட்டம் வரையில் உள்ளது இலிங்கத்தின் மேற்பகுதியில் வட்டமான பூமாலை காணப்படுகின்றது. மேலே அன்னமும் கீழே வராகமும் உண்டு. பரமசிவரூப வட்டத்தைச் சுற்றி அக்கினிச் சுடர்கள் காணப்படுகின்றன. இது சிவன் அக்கினிப் பிழம்பாக நிற்பதை உருவகிக்கின்றது. நான்முகனும், திருமாலும் இருமருங்கிலும் கைகூப்பிய நிலையில் காணப்படுகின்றனர். சிவாலயங்களின் ஸ்தூல இலிங்கமாகக் கருதப்படும் கோபுரங்களிலும் இலிங்கோற்பவ மூர்த்தம் காணப்படலாம். உதாரணமாக, சிதம்பரத்தின் தில்லை நடராசர் கோவிலின் கிழக்குப் பக்கத்துக் கோபுரத்தில் இலிங்கோற்பவ மூர்த்தம் உள்ளது. உருவத்தின் மொத்த உயரத்தில் ஏறத்தாழ ஏழில் ஒரு பங்கு மேலும் கீழும் செதுக்கப்படாமல் உள்ளது. மத்தியில் அமைந்துள்ள பரமசிவரூபம் ஏழில் ஐந்து பங்கை உள்ளடக்கியுள்ளது. சிவரூபத்தின் முழங்கால் வரையிலான பகுதி தெரியும் படியும் பூமாலை வட்டமாக மேலும் கீழும் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. சிதம்பர நடராசர் கோவிலின் மற்றைய கோபுரங்களிலும் இந்த இலிங்கோற்பவ மூர்த்தங்கள் காணப்படுகின்றன.

நான்முகனும், திருமாலும் தங்கள் சுயரூபத்திலன்றி முறையே அன்னப்பறவை வடிவத்திலும், வராக வடிவத்திலும் உள்ளதைக் காணலாம். இதன் பல்வேறு அம்சங்களை ஹார்வே ஜேம்ஸ் காட்டியுள்ளார். மதுரை மீனாட்சி சுந்தரேசுவரர் கோயிலின் சுவாமி சந்நிதானத்துக்கு முன் அமைந்துள்ள கம்பத்தடி மண்டபத்தில் அமையப் பெற்றுள்ள இலிங்கோற்பவ மூர்த்தத்தின் மேற்பகுதி ஆகமங்களிற்கு மாறாக முழுதும் காட்டப்பட்டுள்ளது.

தஞ்சாவூர் பிரகதீஸ்வரர் கோயில் இலிங்கோற்பவ மூர்த்தத்தில் பிரம்மா, இலிங்க உச்சப்பகுதியிலும் இலிங்க அடிப்பகுதியில் விஷ்ணு வராக வடிவிலும் காணப்படுவதோடு பிரமனும், விஷ்ணுவும் பரம சிவரூபத்தின் இரு மருங்கிலும் கரம் கூப்பிய நிலை காணப்படவில்லை.

ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் தெலுங்கானாப்பகுதியின் ஆலம்பூரில் உள்ள சுவர்க்க பிரம்ம கோயிலின் மேற்குப் புறத்தில் உள்ள இலிங்கோற்பவ மூர்த்தத்தின் பரமசிவரூபத்தில் உள்ள சந்திரசேகர மூர்த்தம் சமபாத நிலையில் உள்ளது. இங்குப் பரமசிவரூபத்தின் வலது புறத்தில் இலிங்க உச்சப்பகுதியில் நான்முகன் நான்கு முகங்களுடன் இலிங்கத்தின் முடியைத் தேடும் அம்சத்தில் காணப்படுகின்றது. அதற்குக் கீழே இரண்டாவதாக நான்கு முகங்களுடன் துவிபங்க நிலையில் சந்திரசேகர மூர்த்தியை நோக்கியவாறு, கரம் கூப்பிய நிலையில் காணப்படுகின்றது. கீழே மூன்றாவதாக நான்முகன் யோக நிலையில் அமர்ந்து மடிக்கப்பட்ட காலைச் சுற்றி யோக பட்டம் உள்ள நிலையில் காணப்படுகின்றது.

இலிங்கோற்பவத்து பரமசிவரூபத்தில் இடது புறத்தின் மேற்பகுதியில் உள்ள திருமாலின் திருவுருவத்தின் வலது கரத்தில் நீண்ட தடியும் இடது கரம் கடய வலம்பிதமாக அமைந்துள்ளன. இதன் கீழ் மட்டத்தில் உள்ள திருமாலின் அம்சம் திரிபங்க நிலையுடன் கூடியதாக உள்ளன. முன் இடது வலது கரங்களில் முறையே சங்கு, சக்கரம் உள்ளன. மற்றைய இரு கரங்களும் கூப்பியவாறு உள்ளன. மூன்றாவதாக இதன் கீழ் மட்டத்தில் விஷ்ணு அரைப் பாகம் விஷ்ணுவாகவும் மற்றைய பாதி வராக வடிவாகவும் நிலத்தை அகழ்ந்து செல்லும் நிலையில் உள்ளது. இம் மூர்த்தம் பற்றிய விரிவான ஆராய்வு நடத்தப்பட்டுள்ளது.

சிவன் பரம்பொருளாக விளங்கும் அம்சத்தை இலிங்கோற்பவ மூர்த்தம் காட்டுகின்றது. பல்வேறு பரந்துபட்ட இடங்களில் இலிங்கோற்பவ மூர்த்தம் பல்வேறு பரிணாம நிலையில் ஒவ்வொன்றும் மற்றையதிலிருந்து சற்று வேறுபட்டு சிற்பிகளின் சுதந்திர எண்ணத்திற்கிணங்க மாறுபட்டு வந்துள்ளது. இலிங்கோற்பவ மூர்த்தத்தின் அடிப்படையில் இலிங்க வடிவமும், சிவனின் வடிவமும் சந்திர சேகர மூர்த்தமும் சேர்ந்து பின்னிப் பிணைந்தே உள்ளன. அதாவது அருவருவ நிலையைக் காட்டும் இலிங்க மூர்த்தம் உருவ நிலையைக் காட்டும் சந்திரசேகர மூர்த்தமும் இணையும் தோற்றமாக இலிங்க நிலையில் இருந்து சந்திரசேகர மூர்த்தமாகப் பரிணாமம் பெறும் நிலையாக உள்ளதே இலிங்கோற்பவ மூர்த்தமாகும். இலிங்கத்திலிருந்து சிவனின் சந்திரசேகர மூர்த்தத்தின் தோற்றத்துடன் அடிமுடி தேடிய படலமும் இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

சிவனது மற்றைய மூர்த்தங்கள் தோன்றுவதற்கு இலிங்கோற்பவ மூர்த்தம் முன்னோடியாக இருந்தது எனலாம். காலசம்ஹார மூர்த்தமும் சிவலிங்கத்திலிருந்தே தோன்றியதென்பர்.

சிவனின் அருவ நிலையானது ஊனக் கண்களுக்கு எளிதில் புலப்படாதது. ஆனால், பல்வேறு அங்கங்களைக் கொண்ட உருவ நிலை இலகுவில் புரியக்கூடியது. அருவமும், உருவமும் இணைந்த அருவுருவமாகிய நிலையே இலிங்கம், முழுமுதற் பொருளின் இத் தோற்றம் வெளிப்பட்டதைக் கந்தபுராணம் காட்டுகின்றது. சிவனுடைய ஆலயத்தில் பொதுவாக கிழக்குக் கோபுர வாசலாகவும், மூலமூர்த்தியாக மூலஸ்தானத்தில் சிவலிங்கமும் அமையப்பெறும்.

கற்பக் கிருகத்தின் மேற்குக் கோஷ்ட பஞ்சரத்திலே இலிங்கோற்பவ மூர்த்தம் அமையப் பெற்றிருக்கும். எனவே, மூலமூர்த்தியாகிய சிவலிங்கத்துடன் நேரடியான தொடர்பை இலிங்கோற்பவ மூர்த்தம் கொண்டிருக்கிறது எனலாம். இத் தொடர்பினாலேயே மூல இலிங்கத்தின் அளவுப் பிரமாணத்துக்கமைய இலிங்கோற்பவ மூர்த்தி அமைதல் வேண்டும் என உத்தரகாரணாகமம் கூறுகின்றது. மேற்குப்புறக் கோஷ்ட பஞ்சரமானது தெற்குப் புறம் உள்ள தெட்சணா மூர்த்தியின் வெளியே நீட்டிய மண்டபத்தைப் போன்றோ அல்லது வட புறத்தில் உள்ள தூர்க்கை மண்டபத்தைப் போன்றோ அமையாமல் கருவறையின் உள்ளூறுப்பாக அமைந்து மூல இலிங்கத்துடன் நெருங்கிய தொடர்பைக் கொண்டிருக்கிறது.

கருவறையின் மூல மூர்த்தியாக விளங்கும் இலிங்க நிலையானது பல்வேறு மூர்த்தி பேதங்களுக்கு மூல அடிப்படை ஆதாரநிலையாக விளங்கும். சிவனின் பல்வேறு மூர்த்தங்கள் விரிந்து கோயில் பிற இடங்களில் அமைந்துள்ளன.

திருவெம்பாவையில் மாணிக்கவாசகர் தொடர் அடியிலேயே “ஆதியும் அந்தமும் இல்லாத அரும்பெரும் சோதி” எனவும், “மால் அறியா நான்முகனும் காணாமலை” எனவும், “போற்றி மால் நான்முகனும் காணாத புண்டரிகம்” எனவும் அடிமுடி தேடிய படலத்தைக் காட்டுகின்றார். அடிமுடி தேடிய புராண வரலாற்றை நாயன்மார் தேவாரப் பதிகங்களில் பலவாறு எடுத்தாண்டுள்ளனர். திருமூலர் தமது திருமந்திரத்தின் இரண்டாவது மந்திரத்தில் அடிமுடி தேடல் என்ற பகுதியில் இலிங்கோற்பவ மூர்த்தத்தோடு தொடர்புடைய தத்துவக் கருத்துக்களைக் கூறியுள்ளார்.

கந்தபுராணத்தில் அடிமுடி தேடிய படலத்தில் பிரம்மாதான் விஷ்ணுவுடன் அடிமுடி தேடிய சம்பவத்தைத் தன் மகனான தக்கனுக்கு உபதேசிக்கின்றார். சோதிப்பிழம்பு இலிங் கோற்பவ மூர்த்தியாகத் தோன்றிய தினம் சிவராத்திரி என்று கந்தபுராணம் காட்டுகின்றது.

அதாவது மாசி மாதத்தில் கிருஷ்ண சதுர்த்தசி திதியின் அர்த்த ராத்திரியே இலிங்கோற்பவ காலம் என்பர். சம்பந்தர் தமது திருக்கேதீச்சரத் திருப்பதிகத்தில் அடிமுடி தேடியதைக் காட்டுகின்றார்.

நன்றி - சைவநீதி (பார்த்திய - மாசி) (விய - பங்குனி)

விபுலாநந்த அடிகளின் சமூகப்பணிகள்

செல்வீ ஜெ. காயத்திரி,
அருணோதயாக் கல்லூரி, அளவெட்டி.

**‘தோன்றின் புகழொடு தோன்றுக அஃதிலார்
தோன்றலின் தோன்றாமை நன்று’**

என்னும் வள்ளுவர் வாக்கிற்கிணங்க விபுலாநந்த அடிகள் புகழக்குரியவராய் தோன்றி புகழுடன் வாழ்ந்து புகழோடே மறைந்தவராவார். இவர் சமூகத்துக்கு ஆற்றிய பணிகள் பலவாகும். இவருடைய பணிகளின் முக்கியத்துவம் கருதியே இவர் முத்தமிழ் வித்தகர் எனவும் போற்றப்படுகின்றார். அதாவது தமிழ், ஆரியம், ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளில் பெரும் புலமையும் பெற்றிருந்தார். இவர் ஈழநாட்டின் கிழக்கு மாகாணத்தில் மட்டக்களப்பு பட்டினத்தின் தென்திசையிலே இருபத்தியெட்டு மைல் தொலைவில் அமைந்துள்ள காரைதீவு என்னும் கிராமத்தில் வாழ்ந்த சாமித்தம்பி, கண்ணம்மை தம்பதிகளுக்கு 1892 ஆம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் இருபத்தியொன்பதாம் திகதி அடிகளார் பிறந்தார். இவருடைய பெற்றோர் இவருக்கு இட்ட பெயர் மயில்வாகனன் என்பதாகும். கலாசாலை விடுமுறைக் காலங்களில், காரைதீவு வித்துவான் பொ. வைத்தியலிங்க தேசிகரிடம் சென்று கன்னல் தமிழ், இலக்கண இலக்கியங்களையும், வட மொழி நூல்கள் சிலவற்றையும் ஐயந்திரிபுறக் கசடறக் கற்றார்.

1911 ஆம் ஆண்டு கொழும்பு சென்று ஆங்கில ஆசிரியர் பயிற்சிக் கழகத்தில் சேர்ந்து பயின்று, தேறி 1912 இல் ஆசிரியர் சான்றிதழ் பெற்ற அடிகளார் அதே காலத்தில் தமிழாராய்சியிலும் கருத்து செலுத்தினார். யாழ்ப்பாணம் சம்பத்திரிசியார் கல்லூரியிலே பௌதீகவியல் ஆசிரியராகவும், மானிப்பாய் இந்துக் கல்லூரியின் அதிபராகவும் கடமைகள் செய்த பின்னரே துறவு பூண்டார். துறவியாகிய சுவாமி விபுலானந்தர் தொடர்ந்து தமிழாய்விலே ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார்.

விபுலானந்த அடிகளார் அனேகமான பட்டங்களையும், பதவிகளையும் பெற்றுக் கொண்டவராவார். மட்டக்களப்பில் இரண்டாண்டுகள் ஆசிரியப்பணி புரிந்த பின் 1915 இல் விஞ்ஞானக்கலையில் டிப்ளோமா பட்டம் பெற்றார் பண்டிதர் மயில்வாகனனார். 1917 இல் யாழ்ப்பாணஞ் சென்று அங்குள்ள சம்பத்திரிசியார் உயர்தரக் கல்லூரியில் விஞ்ஞான ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்தார். 1920 இல் யாழ்ப்பாணம் மானிப்பாய் இந்துக் கல்லூரியின் அதிபராகப் பதவி பெற்று அப்பதவிக்கு சிறப்பான பங்காற்றினார். 1924 இல் சித்திரை மாதத்து சித்திரை நட்சத்திர பூரணைத் திருநாளில், சிவானந்தா சுவாமிகளிடம் ஞானோபதேசமும், காவிபுடையும், சுவாமி விபுலானந்தர் என்னும் தீட்சா நாமமும் பெற்று இராமகிருஷ்ண சங்கத் துறைகளுள் ஒருவரானார். பின்பு இராமகிருஷ்ண சங்கத்தின் கிளை நிறுவனமொன்றை நிறுவினார், கல்வி நிறுவனங்கள், மாணவரில்லங்கள் பலவற்றை அமைத்தார்.

கொழுப்பு, மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை முதலிய இடங்களில் ஆச்சிரமங்களைத் தோற்றுவித்தார். மட்டக்களப்பு, கல்லடி, உப்போடையில் இருக்கும் சிவானந்த வித்தியாலயமும், ஏழை மாணவரில்லமும், யாழ். வண்ணார்பண்ணை வைத்தீஸ்வரா வித்தியாலயம், திருகோணமலை இராமகிருஷ்ணமிஷன் இந்துக்கல்லூரி, மட்டக்களப்பு விவேகானந்த மகளிர் ஆங்கிலக் கல்லூரி, காரைதீவு சாரதா வித்தியாலயம் என்பவையும் அடிகளாரால் உருவாக்கப்பட்ட குறிப்பிடத்தக்க கலா நிலையங்களாகும். அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக முதல் தமிழ் பேராசிரியராக 1931 இல் அமர்ந்த சுவாமிகளை 1943 இல் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த் துறையின் முதல் தமிழ்ப் பேராசிரியராக அமரும்படி அழைத்தனர்.

விபுலாநந்தர் இலக்கியத்துறைக்கு பெருமளவு முக்கியத்துவத்தினை அளித்துள்ளார். அந்த வகையில் அவரின் தமிழியற்பணிகளை நோக்குமிடத்து முதற்கண் எம்மனத்திலே தோன்றுவது அவருடைய யாழ்நூல் வெளியீடாகும். பண்டைய தமிழிலக்கியங்களிலும் சிலப்பதிகாரம் அதன் உரையிலும், ஏனைய இசை தொடர்பான நூல்களிலும் கூறப்பட்ட செய்திகளினெல்லாம் ஆராய்ந்து பண்டைத் தமிழருடைய யாழ் எத்தகைய தென்பதை மீட்டுருச் செய்து அதுபற்றி விரிவான விளக்கங் கொடுக்கும் ஆய்வேடாக யாழ்நூல் என்னும் அரிய நூலை ஆக்கினார். இந்நூல் பழந்தமிழரின் இசை நுட்பங்களை ஆராய்ச்சி முறையாக விரித்துரைக்கும் ஒரு முதல் நூல். இப் பெருநூல் பண்டைத் தமிழரின் இசைக்கருவிகளாகிய வில்லியாழ், சகோடயாழ், மகரயாழ், செங்கோட்டியாழ், பேரியாழ் என்பவற்றுள் சகோடயாழ் பற்றிச் சிறப்பாகவும் ஏனைய நான்கினைப் பற்றி பொதுவாகவும் கூறுவதால் யாழ் நூல் என்னும் பெயர் பெற்றது.

அடிகளாரின் நூல்களில் குறிப்பிடத்தக்க இன்னொரு நூல் மதங்க சூளாமணி ஆகும் இது நாடக இலக்கண அமைதி கூறும் ஒருநூல் இந்நூல் அடிகளாரின் உரைநடைக்கும், செய்யுள் நடைக்கும், மொழி பெயர்ப்பு வன்மைக்கும் ஒரு எடுத்துக் காட்டாக விளங்குகின்றது.

விபுலாநந்த அடிகளார் அவர்கள் கவித்துவத்துறைக்கும், பணியாற்றி உள்ளார். அடிகளார் இயற்றிய கவிதைகள் பல விபுலாநந்த கவிமலர் என்னும் தொகுதியிலே இடம் பெற்றுள்ளன. இக்கவிதைகள் எவ்வெவ் காலத்தில் இயற்றப்பட்டன என்னும் விபரம் தெரியாத போதும் “ஈசனுவக்கும் மலர்” என்பதே முதற் கவிதையாக அச்சிடப்பட்டது.

‘வெள்ளை நிறமல்லிகையோ வேறெந்த மாமலரோ
வள்ள லடியீணைக்கு வாய்த்த மலரெதுவோ?
வெள்ளை நிறப்பூவுமல்ல வேறெந்த மலருமல்ல
உள்ளக் கமலமடி உத்தமானார் வேண்டுவது’

என்ற கவிதை அடியை உதாரணமாகக் கூறலாம். அடிகளாருடைய “கங்கையில் விடுத்த ஓலை” அவருடைய கவித்திறனைப் புலப்படுத்தும் இன்னொரு கவிதையாகும். அந்த வகையில் கவிதைக்கும் சிறந்த வித்துவராகப்

பணியாற்றியுள்ளார். கால்நடை மருத்துவம் கற்று விஞ்ஞானப் பயிற்சி பெற்ற சுப்பிரமணிய முதலியார், இராமாயண உள்ளுறை பொருளும் தென்னிந்தியகாதி வரலாறும் என்பது போன்று விஞ்ஞான நூல்களையும் எழுதினார். அடிகளாரோ தான் கற்ற கணித பௌதிகவியலைத்தக்க முறையிற் பயன்படுத்திப் பண்டைத் தமிழர் இசையினை நுணுகியாராய்ந்தார். அதாவது தாம் முயன்று கற்ற ஆங்கிலம், விஞ்ஞான சாத்திரம் முதலியனவற்றை மலின்படுத்தாமலும், விகாரப்படுத்தாமலும் அவற்றை ஏற்ற முறையிற் பயன்படுத்தினார்.

ஆங்கில இலக்கியத்தை மட்டும் கற்பதோடு நில்லாது அடிகளார் உலக வரலாறு, மானிடவியல், தத்துவம், விஞ்ஞானம், புராதன மொழிகள் முதலியவற்றையும் இடைவிடாது படித்து வந்திருக்கிறார். இவற்றின் விளைவாகவே பரந்த உள்பாங்கு அவரிடத்தே வளர்வதாயிற்று. தமிழ்க்காதல் அடிகளாரை ஆட்கொண்டிருந்த பொழுதும் அது அளவாகவேயிருந்தது. காதல் வெறியாக மாறவில்லை. பாரதியாரை அடிகளார் போற்றியதற்கு இத்தகைய மன ஒற்றுமையும் காரணமாய் இருந்திருக்கலாம், அடிகளாரால் ஆக்கப்பட்ட வசன நூல் நடராஜ வடிவம் தில்லைத் திருநடனம் போற்றுதற்குரியவை.

அடிகளார் எழுதிய “ஐயமும் அழகும்” “வரணமும் வடிவும்” “நிலவும் பொழிலும்” “கவியும் சால்பும்” என்னும் கட்டுரைகள் அவருடைய சுவைத்திறனாய்வை வெளிப்படுத்துவனவாக அமைகின்றன. நல்ல உணவைச் சுவைத்துச் சாப்பிடுவது போல அடிகளார் இலக்கியங்களின் சிறந்த பகுதிகளைச் சுவைத்தார் எனத் திறனாய்வாளர்கள் கருத்து கூறியுள்ளனர்.

அடிகளாருடைய ஏனைய பணிகளை நோக்கின் அவருடைய ஒப்பியல்பு நோக்கு அவர் பிறமொழி இலக்கியங்களிற் கொண்ட சிறப்பான ஈடுபாட்டின் விளைவேயாகும். “யவனபுரத்து கலைச் செல்வம்” என்னும் கட்டுரையிலே அடிகளார் கிரேக்க மொழி பண்புகளை வட இலக்கியங்களிலே காணப்படும் சில மொழியுடனும் தமிழ் மொழியுடனும் ஒப்பு நோக்குகின்றார். ஈழத்திலே ஒப்பியல் ஆய்வுக்கு முன்னோடியாக விளங்கிய இவர் ஒப்பியல் ஆய்வுக்கு பயன்படக்கூடிய தரவுகளை மொழி பெயர்ப்புக்கள் ஊடாகவும், கட்டுரைகளுடாகவும் வழங்கினார். பாரதியாரினுடைய தேசியப் பாடல்களை பிரான்சு நாட்டுத்தேசியப் பாடலுடனும், பக்கிம் சந்திரரின் “வந்தே மாதரம்” பாடலுடனும் ஒப்பிட்டுக்காட்டியுள்ளார். விவேகானந்தன் பத்திரிகைக்கு ஆசிரியராக இருந்த காலத்தில் அதன் முதற் தொகுதி ஒன்பதாவது இதழிலே “இந்து மதம்” என்னும் கட்டுரையை எழுதினார்.

ஈழத்திலே ஈழகேசரிப் பத்திரிகையிலே மறுமலர்ச்சி எழுத்தாளர்கள் தம்முடைய ஆக்கங்களை வெளியிட்டுவரும் காலத்திலே விபுலானந்த அடிகளாரும் அப்பத்திரிகையிலே எழுதி வந்தார். மறுமலர்ச்சி கழகத்தொடக்க கூட்டத்திலே அடிகளார் பங்கு பற்றி உரையாற்றியுள்ளார்.

பழமையை நன்கு அறிந்து பேணியது போலவே புதுமையையும் நன்கு சுவைத்து வரவேற்றுள்ளார். தமிழ் உயர் இலக்கியங்களைப்போற்றியது போலவே அவ் இலக்கியங்களுக்கெல்லாம் ஊற்றாயமைந்த நாட்டார் இலக்கியங்களிலும்

அடிகளார் ஈடுபட்டார். மட்டக்களப்பு வழக்கு மொழி யாழ்ப்பாணத்து வழக்கு மொழியினின்றும் வேறுபட்டது. என்ற உண்மையினை முதன்முதல் உலகுக்கு எடுத்துக்கூறியவர் சுவாமி விபுலானந்தரேயாகும். இவர் கலைமகளில் எழுதிய “சோழநாட்டுத் தமிழும் ஈழநாட்டுத் தமிழும்” என்ற கட்டுரையிலே “மட்டக்களப்பு நான் பிறந்த இடம், ஈழத்தின் கிழக்குப் பாகத்திலுள்ளது. அந்நாட்டு வழக்கு மொழி யாழ்ப்பாணத்து வழக்கு மொழியினின்றும் வேறுப்பட்டது” எனக் குறித்துள்ளார்.

தமிழின் சிறப்பினையும், சுவையினையும், நன்குணர்ந்தவர் சுவாமி விபுலானந்தர் ஆவார். அவர் தலைமை தாங்கிய அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக, இலங்கைப் பல்கலைக்கழக தமிழ் துறைகள் தமிழ் கூறும் நல்லுலகுக்கு மிகச் சிறந்த அறிஞர்களை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. இவர் 1947 ஆம் ஆண்டு யூலை மாதம் 19 ஆம் நாள் இவ்வுலகைத் துறந்தார்.

நன்றி - ‘இங்கு ஒளி’ கர வருடம் ஜப்பசி - மார்ச்சு 2017

உருத்திராக்கத்தின் பெயர்களுங் காரணமும்

உருத்திராக்கத்தை அக்கம், கண்டி, கண்டிகை, கண்மணியெனச் சொல்வர். மந்திரவாதியின் கண்கள் விடத்தை நீக்குதல் போலவும், மீன்கள் முட்டையிட்டுத் திரும்பித் தங்கண்களாற் பார்த்த மாத்திரத்தில் முட்டைகள் எல்லாம் மீனுருவமடைதல் போலவும், சிவபெருமான் தமது திருக்கண்களின் நோக்குதலாகிய சட்ச தீக்ஷையினால் ஆன்மக் களின் மலங்களை நீக்கித் திருவருளுருவாக்கித் தம்முடன் இரண்டற்று நிற்கும் அத்துவித முத்திப் பேற்றைக் கொடுத்தருளுவர். அதுபோலத் தன்னையணிந்த அன்பரின் மும்மலங்களையும் நீக்கித் திருவருட் பேற்றைக் கொடுத்துச் சிவபெருமானது கண்போல விளங்கலின் அக்கம் எனப்பெயர் பெற்றது.

குற்றங்களையுந் துன்பங்களையும் கண்டிப்பதனால் கண்டி, கண்டிகையெனப் பெயர் பெற்றது. சிவபெருமானது திருக்கண்களினின்றும் பொழிந்த முத்துப் போன்ற நீர்வடிவாய் நிறற்றலின் கண்மணி யெனப் பெயர் வாய்த்தது. கண்ணாகிய மணியென இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகையாகக் கொள்வதுமுண்டு. எண்சாணுடம் பிற்குஞ் சிரசே பிரதானம். அதனினும் “சர்வாங்கம் நயனம் பிரதானம்” என்றபடி கண்ணே சிறந்தது. அதனினுங் கண்ணுள் இருக்கும் மணியே சிறந்தது. ஆதலால் உவமவாகுபெயராய்க் கண்மணியைப் போன்றது என்றலுமாம்.

சைவபூஷண சந்திரிகை என்னும் நூலில்
சைவசீத்தாந்த சரயம் மேலைப்புலோலி நா.கதிரைவேற் பிள்ளை

இறைவனின் அர்த்த நாரீஸ்வர வடிவம்

திருமதி ஞானம் ஞானசேகரம் ஐயர்,

“சக்தியின்றி சிவமில்லை; சிவமின்றிச் சக்தியில்லை” என்பதனை எடுத்தியம்பும் திருவடிவந்தான் சிவனது அர்த்தநாரீசுவரர் வடிவம். சிவபெருமான் தான் ஒரு பாதியாகவும் பார்வதி மற்றொரு பாதியாகவும் இத் திருவடிவத்தில் இயங்குவார். இவ்வுலகம் முழுவதும் ஒரு சக்தியின் ஆற்றலால் இயங்குகின்றது. அன்னை பராசக்தியே உலகின் சக்திகளுக்கெல்லாம் ஊற்றாக விளங்குகின்றாள். அவள் மனோ பாவத்தையும், வாக்குத் தன்மையையும், உடல் வலிமையினையும் எமக்கு அளிப்பவள்.

“அன்பே சிவம்” என்பது தான் எமது சமய நெறியின் மூலமந்திரம். இங்கே அன்பு என்பதற்கு பாத்திரமானவள் பெண். இயல்பாக பெண்களிடத்திலேதான் அன்பு, தூய்மை, பொறுமை, தன்னைமீன்மை, மன்னிக்கும் சுபாவம் யாவும் நிறைந்திருக்கும். பெண்மையின் தூய்மைச் சுகத்தினை அநுபவிப்பதற்காகவே சிவபிரான் பன்றிக் குட்டிகளுக்கு தாயாக மாறி அவற்றிற்கு பாலூட்டினார். அதனாற்றான் அடியார்கள் இறைவனை வழிபடுமிடத்து, “பால் நினைந்துட்டு தாயினும் சாலப் பரிந்து நீ...” என்றும், “தாயினும் நல்ல தலைவரென்றடியார் தம்மடி போற்றிசைப்பார்கள்” என்றும், “அம்மையே அப்பா ஒப்பிலா மணியே” என்றும் பாடியிருக்கிறார்கள். இத்தகைய பெண்மையின் மகத்துவத்தினை உலகிற்கெல்லாம் எடுத்துக்காட்ட திருவுளம் கொண்ட வடிவந்தான் அர்த்தநாரீசுவரர் வடிவம். சிவத்தினின்றும் சக்தியை பிரிக்கமுடியாது. சிவன் சக்திமான், அவர் பெண்ணாகிய பெருமான் என ஞானசம்பந்தர் பாடியுள்ளார். அவர் பெண்ணாகி ஆணாகி உள்ளார் என்பது மாணிக்கவாசகரின் வாசகம்.

சிவ என்பதில் “சி” என்ற எழுத்தின் பொருள் யாவும் இறுதிக் காலத்தில் தன்னிடத்திலே ஒருங்க, தான் ஒருங்கியாய் உள்ள தன்மையினைக் குறிப்பதாகும். “வ” என்பதன் பொருள் சிவனின் அருட்குணமாகிய சக்தியைக் குறிப்பது. சிவ என்பது குணி குண சம்பந்தமாக உண்டான பொருள். அச்சம்பந்தம் சூரியனின் ஒளி போன்றது. ஞானியர், முனிவர்கள், பக்தர்கள் நாத்தமும் பேறச் “சிவசிவ” என மெல்ல இசைப்பர். சிவ சிவ என்றிடத் தீவினைமாளும். சிவசிவ என்பதன் மகத்துவம் சிவனும் சக்தியும் இரண்டறக் கலந்துள்ளமையினைக் காட்டுவதாகும். எனவே சிவபிரான் ஆற்றும் அருட் செயல்கள் யாவற்றிற்கும் ஆதாரமாய் நின்று இயக்குபவள் சக்தியேயாம். இதனை உமாபதி சிவாசாரியார் திருவருட்பயன் வாயிலாக,

‘தன்னீலமை மன்னுயீர்கள் சாராத் தருஞ்சக்தி
பின்னமிலான் எங்கள் பிரான்’

எனப் பாடியுள்ளார். எனவே, இறைவன் இத்தகைய பெருமைமிகு சக்தியை தன் இடப்பாகத்தே வைத்து பெண்மைக்கு பெருமை அளித்துள்ளார். எமது சமய நெறியின் தாற்பரியம் எந்த மங்கல காரியத்திற்கும் ஆண் பெண் இருவரும் பங்கு கொள்வதாகும்.

அர்த்தநாரீசுவரர் திருவடிவம் பற்றி புராணங்கள் எடுத்தியம்பியுள்ளன. புராணக்கதைகள் வாயிலாக எல்லாவித அறிவுமட்ட மக்களும் சமய நெறியினை சரிவர கடைப்பிடிக்க துணை புரிவதாகும். படைப்பு கடவுளான பிரமன் பிரபஞ்சத்தில் மானிட இனங்களைத் தோற்றுவிக்க பிரசாபதி என்னும் ஆண் இனத்தைத் தோற்றுவித்து மானிட இனங்களை உலகில் ஏற்படுத்துமாறு கட்டளையிட்டான். பிரசாபதியினால் பிரமா கூறிய கட்டளையை நிறைவேற்ற முடியவில்லை. இச்செயலினால் பிரமா மிக்க குழப்பமடைந்ததுடன் சிவபிரானை வழிபட்டு உலகின் சந்ததி விருத்தி ஏற்படுவதற்கு வழிவகுக்கும்படி வேண்டினான். சிவபிரான் திருவுளங்கொண்டு ஆண் பெண் இருவரும் இணைந்தால்தான் உலகில் சந்ததி தோன்றும் என்பதனை காட்டுவதற்காக அர்த்தநாரீசுவராக உருவம் கொண்டு பிரமனுக்கு காட்சி அளித்தார். ஆண்பாதி பெண்பாதி உருவம் கொண்ட அர்த்தநாரீசுவரர் உருவத்தினை கண்ட பிரமன் தனது தவறினை உணர்ந்தான். சந்ததி விருத்தி உலகில் தோன்ற பெண்களும் முக்கியமானவர்கள் என்பதையும் ஆண் பெண் இருவரது இணைப்பினாலேதான் சந்ததி தோன்றும் என்ற உண்மையினையும் அர்த்தநாரீசுவரர் திருவுருவம் காட்டுவதாகும்.

எமது சமய நெறியில் தெய்வ வழிபாடு ஆற்றுமிடத்து தனியான கடவுளரின் பெயரை மட்டும் கூறாமல் பார்வதி பரமேஸ்வரா, லக்ஷ்மி நாராயணா என்றுதான் வழிபாட்டினை ஆற்றுவர். சிவபிரான் சக்தியை இடப்பாகத்தில் வைத்ததுபோல மகாவிஷ்ணு தன் சக்தியை இதயக் கமலத்திலும் பிரமா தன் நாவிலும் வைத்துள்ளார். இவை யாவும் எமது சமய தத்துவத்தின் மகத்துவமாகும்.

அர்த்தநாரீசுவரர் தொடர்பான பிறிதொரு புராணக் கதையுமுண்டு. சிவபிரான் மீது மிகுந்த பக்தி கொண்டவர் பிருங்கி முனிவர். கைலாசமலையில் சிவபிரான் பார்வதியுடன் வீற்றிருப்பார். பிருங்கிமுனிவர் சிவபிரானை மட்டும் வலம் வந்து வணங்கி விட்டுச் செல்வார். இவ்வாறு தினமும் சிவபிரானை மட்டும் வணங்கிச் செல்லும் பிருங்கி முனிவர் மீது பார்வதி தேவியர் கடும் சினம் கொண்டார். எனவே பிருங்கி முனிவரைப் பார்த்து, “சிவபிரானை மட்டும் வணங்கி எம்மை வணங்காதபடியினால் தசைகளும் குருதியும் அற்றுப் போகும்” எனச் சாபமிட்டார். அதனால் பிருங்கி முனிவர் ஓர் எலும்புக்கூடு போலானார். நிற்கமுடியாது தவித்தார். சிவபிரான் தம் அடியார்கள்படும் துன்பத்தினை கண்டு இரங்கி அருள் புரிபவர். பிருங்கி முனிவரின் உடல் நிலையினைக் கண்டு இரங்கி அவருக்கு மூன்றாவது காலை வழங்கினார். இதனால் பெருமகிழ்வடைந்த பிருங்கி முனிவர் சிவபிரான் தன்பால் காட்டிய பரிவினை எண்ணி சிவபிரான் முன்னிலையில் மூன்று கால்களால் நடனம் ஆடினார்.

தொடர்ந்து பிருங்கி முனிவர் தமது வழிபாட்டு முறையில் எவ்வித மாற்றமும் செய்யவில்லை. சிவபிரானை மட்டும் வழிபட்டு வந்தார். இச்செயலினை கண்டு பொறுமையிழந்த பார்வதிதேவியார் சிவபிரானை குறித்து நோன்பினை தோற்றார். அத்துடன் சிவபிரானிடமிருந்து வரத்தினைப் பெற்றார். அவ் வரத்தின்படி சிவபிரானின் இடப்பாகம் முழுவதிலும் இடம் பெற்றாள். சிவனும் பார்வதியை இணைந்த நிலை ஏற்பட்டது. இதனைக் கண்ட பிருங்கி முனிவர் மனம் தளராதது

சிவபிரானை மட்டும் வழிபட வண்டுருவம் எடுத்து சிவன் பார்வதி இணைந்த உடலினைத் துளைத்து வலம் வந்து சிவபிரானை மட்டும் வணங்கிச் சென்றார். முனிவரின் சிவபற்றினை கண்ட பார்வதி தேவியார் மனம் மகிழ்ந்து அவருக்கு அருள்பாலித்தார். இவ் இணைந்த உருவமே அர்த்தநாரீசுவரர் எனப்பட்டது. இந் நோன்பானது புரட்டாதி மாதச் சுக்கில பட்சத்துத் தசமி தொடக்கம் ஐப்பசி மாதச் கிருஷ்ண பட்சத்து தீபாவளி அமாவாசை வரை 21 நாள்களும் நோற்கப்படுவது. தினமும் வில்வத்தினால் சிவலிங்கத்திற்கு அர்ச்சனை செய்து 21 இழையினால் ஒரு கயிறு முறுக்கித் தினமும் ஒரு முடிச்சாக 21 நாள்களும் முடிந்து, கடைசி நாள் அக்கயிற்றை இடக்கையில் அணிந்து விரதத்தை முடிப்பர்.

அர்த்தநாரீசுவரர் சிற்பங்களில் வலப்பக்க ஆண் தலையில் சடைமுடியும் பிறை மதியும் வலக்காதில் மகர குண்டலம் அல்லது பாம்புக் குண்டலமும் காட்சியளிக்கும். நெற்றிக்கண்ணில் பாதி அர்த்தநாரீசுவரரின் வலப்பக்க நெற்றியில் காணப்படும். வலப்பாகம் ஆண்மார்பினைக் கொண்டு விளங்கும். வலப்பக்கம் முழுவதும் திருநீறு பூசப்பட்டு இடை புலித்தோலாயுடன் விளங்கும். பாம்பிலான பூணூல் வலப்பக்க மார்பில் காணப்படும். வலப்பாகம் முழுவதும் ஆண்மைக்கே உரித்தான அமைப்புறுப்புக்களை பெற்று கணுக்காலில் சிறிது வளைந்து நின்று கொண்டிருப்பர்.

இடப்பாகம் பெண்மைக்கு உரிதான அழகினையும் பொலிவினையும் பெற்று பார்வதிதேவியாரின் சிறப்புக் கூறுகளைக் கொண்டிருக்கும். இடப்பாகத் தலையில் மகுடமும், நன்றாகச் சீவப்பட்டு ஒரு கயிற்றினால் கட்டப்பட்ட தலை முடியும் காட்சியளிக்கும். இடப்பக்க காதில் “வாலிகா” என்னும் குண்டலமும், கண்ணில் மை பூசப் பெற்றும், இடப்பாக நெற்றியில் பொட்டிடப்பட்டிருக்கும். இடப்பக்க கழுத்தில், கழுத்தணிகளும் கைகளில் பெண்கள் அணியும் வளையல்களும், உருண்டு திரண்ட மார்பினைச் கொண்டு விளங்கும். பெண்கள் அணியும் வெண்மையான ஆடை இடப்பக்க இடையில் திகழும். இடப்பக்ககணுக்கால் சிலம்புடனும் பாதம் மருதாணியிட்ட சிவப்புடனும் காட்சியளிக்கும். பெண்மை உறுப்புக்களைப் பெற்ற இடப்பக்கம் முழுமையும் கருநிறம் அல்லது கிளப்பச்சை நிறம் கொண்டிருக்கும். அர்த்தநாரீசுவரர் திருவுருவம் அருகில் நந்தி காணப்படும்.

சிவாகம சிற்ப நூல்களில் அர்த்தநாரீசுவரரின் சிற்பங்கள் பற்றி கூறப் பெற்றுள்ளன. இவை நான்கு, மூன்று அல்லது இரண்டு கைகளைப் பெற்றுக் காணப்படுகின்றன. நான்கு கைகள் உள்ள மாதொருபாகனின் வலது கைகளுள் ஒன்று மழு அல்லது சூலத்தையும், மற்றையது வரதமுத்திரை அல்லது அபய முத்திரையையும் கொண்டிருக்கும். இடது பக்க கைகளுள் ஒன்று சிறிது வளைந்து சென்று நந்தியின் தலையினைத் தொட்டும், மற்றொரு கரம் காடக முத்திரையுடன் நீலோற்பலம் எனும் மலரினைப் பெற்றிருக்கும்.

மூன்று கரங்களை கொண்ட அர்த்தநாரீசுவரர் வடிவத்தில் இரண்டு கரம் வலது புறத்திலும், ஒரு கரம் இடதுபுறத்திலும் காணப்பெறும். வலப்பக்க கைகளில் சூலமும் அட்ச மாலையும் இடப்பக்க கரத்தில் மலர் அல்லது கண்ணாடி

அல்லது கிளியும் இருக்கும். இருகரங்களை கொண்ட அர்த்தநாரீசுவரரின் வலதுபுறத் திருக்கரம் வரத முத்திரை அல்லது கபாலம் என்னும் மண்டை ஓட்டைக் கொண்டும் இடது கரம் கீழ் நோக்கி வளைந்து நந்தியின் தலையினை தொடுவதுபோல் காணப்பெறும்.

எமது சமயநெறியில் நாம் வழிபாட்டியற்றும் திருவுருவங்களின் பொலிவு, சிறப்பு, அது தொடர்பான தத்துவார்த்த புராணக் கதைகள் யாவும் மகிமை பொருந்தியவையாகும். சிவனது ஆனந்த வடிவமான நடராஜர் வடிவம் போலவே அர்த்தநாரீசுவரரின் வடிவமும் மகிமை பொருந்தியதாகும். ஆலயத்தில் சிவபிரான் சிவலிங்க திருவுருவில் ஆவாகனம் பெற்று எமக்கு அருள் பாலிக்கின்றார். இத்திருவடிவமும் ஆண், பெண் இரண்டும் இணையப் பெற்றது. இவ் வடிவம் இறைவனின் அருவுருவ வடிவமாம். சிவலிங்க வடிவத்தின் மேற்பாகம் சிவமாயும் கீழ்ப்பாகம் சக்தி பீடமாயும் விளங்கும். எமது சமய நெறியின் மகிமை ஆண், பெண் இருவரும் இணைந்தே தமது வாழ்வினை சமய நெறியுடன் வாழ வேண்டுமென்பதனை எடுத்துக் காட்டுவதாகும். எனவே வாழ்க்கையை சமயநெறியுடனும், நாம் வாழுவோமேயானால் வாழும் காலத்தில் சமய பாரம்பரிய கலாசாரத்தினை எமது வரும் தலை முறையினர் ஒழுகுதற்கு வழிவகுக்கும் என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை.

நன்றி - 'இந்து ஒள்' ஏவீளம்ப் வருடம் மார்கழி 2017

மகா சீவராத்திரி காலங்களில் சீவபெருமானை பூசீக்கும் முறை

உபசாரம்	முதலாங்க காலம்	இரண்டாம் காலம்	முன்றாம் காலம்	நான்காம் காலம்
அபிஷேகம்	பஞ்சகௌவியம்	பஞ்சாமிதம் (தேன், சர்க்கரை, பால, தயிர், நெய்)	தேன்	கருப்பஞ்சாறு
ஆடை	பட்டு	பருத்தி	கம்பளி	மலர் ஆடை
வண்ணம்	சிவப்பு	மஞ்சள்	வெள்ளை	பச்சை
அலங்காரம்	வில்வம்	தாமரை	சாதிமல்லி	நந்தியாவர்த்தம்
அர்ச்சனை	தாமரை	துளசி	வில்பம்	நீலோத்பலம்
நிவேதனம்	பொங்கல்	பாயசம்	எள்ளன்னம்	சுத்தான்னம்
பழம்	வில்வம்பழம்	பலாப்பழம்	மாதுளம்பழம்	வாழை முதலிய பலவகைப் பழங்கள்
வேதம்	இருக்கு	யசுர்இருநிலனாய் (நின்ற திருத்தாண்டகம்)	சாமம்	அதர்வணம்
திருமுறை	சிவபுராணம்		லிங்கபுராணக் குறுந்தொகை	போற்றித்திருத் தாண்டகம்

வில்வ மகிமை

மண்ணுலக ஆன்மாக்களின் பாவங்களைப் போக்கும் பொருட்டு சிவபெருமானின் இச்சா சக்தி, கிரியா சக்தி, ஞானா சக்தி ஆகியவற்றின் வடிவமாக சிவனருளால் தோன்றியதுதான் வில்வம். சிவனுக்கு வில்வமும் வில்வார்ச்சனையும் மிகவும் பிரியமானவை. வில்வ மரத்தை முறைப்படி விரதமிருந்து பூஜிப்பவர்கள் அனைத்து நன்மைகளையும் அடைவார்கள்.

நற்கதி பெற்ற அரசன்:

வில்வ மரத்தின் சிறப்பை விளக்கும் கதை இது: அரசன் ஒருவன் கொடுங்கோலனாக இருந்து ஆட்சி செய்து வந்தான். அவன் அடிக்கடி காட்டிற்கு வேட்டையாடச் செல்வது வழக்கம். அவன், தான் தங்கி இளைப்பாறுவதற்கு வசதியாகக் காட்டிலிருந்த குளக் கரையில், ஒரு வில்வமரத்தை அதன் பெருமைகளை அறியாமலேயே நட்டு வளர்த்தான்.

ஒரு சமயம் அவன் வழக்கம்போல் காட்டிற்கு சென்று வேட்டையாடினான். வேட்டையாடி முடிந்ததும், இளைப்பாறுவதற்காகத் தான் நட்டு வளர்த்த வில்வ மரத்தை நோக்கிச் சென்றான். அரசன் வில்வ மரத்தை நெருங்கிய போது, அங்கிருந்த முனிவர் ஒருவரின் விபூதித்துகள் காற்றில் பறந்து வந்து அவன் முகத்தில் பட்டது. அவ்விதம் விபூதிபட்டவுடன் நல்லுணர்வு வரப்பெற்ற அரசன், முனிவரைப் பணிந்து வணங்கினான்.

முனிவர் அரசனை நோக்கி, “மன்னா! நீ இரக்கமற்ற கொடுங்கோலனாக இருந்தாலும், வில்வ மரத்தின் பெருமைகளை அறியாமலேயே அதைப் பிரதிஷ்டை செய்து அவ்வப்போது அதனடியில் தங்கியதால் உன் பாவங்கள் உன்னை விட்டு நீங்கிவிட்டன. நீ இப்போது புனிதன் ஆனாய்” என்று கூறி அவனுக்குச் சிவஞானம் அருளினார். அதன் விளைவாக அரசன் நற்கதி அடைந்தான்.

வில்வ மரத்தின் வடிவத்தில் வேதங்கள் தவம் புரிந்த இடம்:

ஊழிக்காலத்தில் அனைத்தும் அழியும் என்பதை உணர்ந்த வேதங்கள் ஈசனை அணுகி, “பெருமானே! அனைத்தும் ஒடுங்கிவிடும் பிரளய காலத்தில் நாங்கள் அழியாமல் இருப்பதற்கு என்ன செய்ய வேண்டும்?” என்று கேட்டன. அதற்கு சிவபிரான், “வேதங்களாகிய நீங்கள் திருவைகாவூர் திருத்தலத்தில் வில்வமரத்தின் வடிவத்தில் நின்று தவமியற்றுங்கள்” என்று அருளினார். அதன்படி வேதங்கள் வில்வ விருட்சத்தின் வடிவத்தில் தவம் புரிந்த திருத்தலமான திருவைகாவூருக்கு வில்வராணயம் என்ற பெயரும் உண்டு.

திருவாதிரையும் வில்வமும்:

சிவபெருமானுக்கு உரிய நட்சத்திரம் திருவாதிரை. வானசாஸ்திர ஆராய்ச்சியாளர்கள் திருவாதிரையை எரி நட்சத்திரம் என்று கூறுகிறார்கள்.

இந்த நட்சத்திரத்தைப் படமெடுக்க முயற்சி செய்தால் படம் விழுவதில்லை. மாறாக, கமராவில் உள்ள பிலிம் சாம்பலாகி விடும். பலர் முயன்று தோல்வியைச் சந்தித்திருக்கிறார்கள். இறுதியில் ஜேர்மனியைச் சேர்ந்த ஓர் ஆராய்ச்சியாளர் புகைப்படம் எடுத்து வெற்றி பெற்றார்.

அந்தப் படம் சூரியனைப்போல் பிழம்பாகத் தோற்றம் அளித்தது. இவர் மட்டும் எப்படி படம் எடுத்தார்? என்று ஆராய்ந்தார்கள். அவர் புகைப்படம் எடுத்த நாளன்று திருவாதிரை நட்சத்திரத்தின் நேர்கோணத்தில் திருவோண நட்சத்திரம் இருப்பதைக் கண்டுபிடித்தார்கள்.

இதன் மூலம், திருவாதிரை வெப்பத்தைக் கொடுக்கக் கூடியது; திருவோணம் குளிர்ச்சியைக் கொடுக்கக் கூடியது என்பதை உணர்ந்தார்கள். இதை முன்பே தங்கள் ஞானத்தால் உணர்ந்திருந்த நமது முனிவர்கள், சிவனுக்கு அதிகக் குளிர்ச்சி பொருந்திய வில்வத்தையும், மகா விஷ்ணுவுக்கு வெப்பத்தைக் கொடுக்கக் கூடிய துளசியையும் அர்ச்சனைக்குப் பயன்படுத்தினார்கள்.

பெரியோர்களின் கருத்து:

வில்வ மரத்தில் லட்சுமி வாசம் செய்கிறாள். ஒரு வில்வதளம் லட்சுமி ஸ்வர்ண புஷ்பத்திற்குச் சமமாகும். ஒரு வில்வ தளத்தைச் சிவனுக்கு அர்ப்பணித்தால் எல்லாப் பாவங்களும் நீங்கி அனைத்து நன்மைகளும் உண்டாகும். வில்வ இலையைக் கொண்டு சிவனுக்கு லட்சார்ச்சனை, கோடி அர்ச்சனை போன்ற சிறப்பான பூஜையைச் செய்பவர்களுக்கு சிவபெருமான் மிகவும் எளிதாக அருள் புரிகிறார்.

வில்வ பழங்களில் இருக்கும் சதைப் பகுதியை நீக்கிப் பின் உலர்த்திக் குடுவையாக்கி சைவர்கள் விபூதி வைத்துக் கொள்ளவும், வைணவர்கள் ஸ்ரீ சூரணம் வைத்துக் கொள்ளவும் பயன்படுத்துவதுண்டு. இதனால் மங்களம் உண்டாகும் என்பது பெரியோர்களின் கருத்து. மாதப் பிறப்பு, சோமவாரம், அமாவாசை, பெளர்ணமி, சதுர்த்தி, நவமி ஆகிய நாட்களில் வில்வ இலையைப் பறிக்கக் கூடாது.

பயன்கள்:

வில்வ மரத்தை வளர்ப்பது பின்வரும் பயன்களைத் தரும் என்று பெரியோர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள்:

1. அகவமேத யாகம் செய்த பலன் ஏற்படும்.
2. ஆயிரம் பேருக்கு அன்னதானம் செய்த புண்ணியம் உண்டாகும்.
3. கங்கை முதலான புண்ணிய நதிகளில் நீராடிய பலன் கிடைக்கும்.
4. காசி முதல் இராமேஸ்வரம் வரையிலுள்ள சிவத்தலங்களை வழிப்பட்ட புண்ணியம் கிடைக்கும்.

மருத்துவப் பயன்கள்:

01. வில்வ மலர் நாவறட்சி, வாந்தி ஆகியவற்றைத் தணிக்கும். வில்வ வேரின் சாறு இலகு குணம் கொண்டாதாகும். இது மூன்று தோஷங்களையும் போக்கும்: வயிற்றுவலி, நீர்ச்சுருக்கு ஆகிய நோய்களையும் தீர்க்கும்.

02. மக்களுக்கு அதிக பயன் கொடுக்கக் கூடியதும், எளிதில் கிடைக்கக் கூடியதுமான மூலிகைகளில் வில்வமும் ஒன்றாகும்.

சிறிது கசப்பும் துவர்ப்பும் கொண்ட இரண்டு வகையான சுவைகளைக் கொண்ட வில்வ மூலிகை வயிற்றில் ஜீரணத்திற்கு வேண்டிய அமிலங்கைத் தூண்ட வல்லது.

குடலிலுள்ள கிருமிகளையும், புழுக்களையும் அவ்வப்போது வெளியேற்ற வேண்டுமானால், தினமும் ஐந்து வில்வ இலைகளை வெறும் வயிற்றில் மென்று சாப்பிட வேண்டும்.

03. வில்வ இலையைக் காய வைத்துப் பொடி செய்து வைத்துக் கொண்டு, காலையில் வெறும் வயிற்றில் அரை டீஸ்பூன் வாயில் போட்டு விழுங்க வேண்டும். ஒரு டம்ளர் தண்ணீர் குடிக்க வேண்டும். இரவு அதுபோல் செய்து வந்தால் கீழ்க்கண்ட வியாதிகள் நீங்கும்.

01. கண்பார்வை தெளிவாகும்.

02. ஈசினோபிலியாவால் வரும் தொல்லைகள் நீங்கும்.

03. மூக்கடைப்பு, சளி, இருமல், சைனஸ் ஆகியன விலகும்.

04. பல் சொத்தை, பல்வலி, பல்சுச்சம் ஆகியவை தீரும். சொத்தைப் பற்கள் குணமாவதால் பற்களை எடுக்கும் நிலை ஏற்படாது.

05. தோல் அரிப்பு நீங்கும்.

06. கொலஸ்ட்ரோல் நீங்கி இரத்த அழுத்தம் சீர்படும்.

07. சர்க்கரை நோய் சீராகிக் குணப்படும்.

08. வாயுத் தொல்லைகள் நீங்கும்.

09. அல்சர் இருக்காது.

10. உமிழ்நீர் சுரந்து ஜீரணசக்தியை அதிகமாக்கும்.

11. உடலுக்குக் குளிர்ச்சியைத் தரும்.

வில்வத்தைக் கொண்டு வில்வாதி தைலம், வில்வதைலம், வில்வாஞ்சனம், வில்வாதி லேகியம், வில்வாதி கஷாயம், வில்வாதி குளிகை ஆகியவற்றை செய்து பயன்படுத்தும் வழக்கமும் இருந்து வருகிறது. இவ்வாறு சிவனுக்குப் பிரியமானதும், வேதத்தின் வடிவமாக இருப்பதுமாகிய வில்வம் நமக்கு ஆன்மிகமாகவும், ஆரோக்கியமாகவும் பலவித நன்மைகளைச் செய்கிறது.

நன்றி - கோபுரம் ஆவணி 2011

மாசிமகத்தின் மகிமையும் சிறப்பும்

மாசி மாதம் வரும் பெளர்ணமி திதியன்று சந்திரன் சிம்ம ராசியில் மகம் நட்சத்திரத்தில் சஞ்சரிக்கும் நாளே மாசிமகம் என்றழைக்கப் பெறுகின்றது. இந்நாள் இந்துக்களால் கொண்டாடப்படும் ஒரு புனிதமான நன்னாளாகும்.

இந்த மாசி மக நட்சத்திரத்தன்று புனித நீர்நிலையில் நீராடினால் நாம் தெரிந்தோ தெரியாமலோ செய்த பாவங்கள் நீங்கும் என்பது இந்துக்களின் நம்பிக்கை.

புனித நீர்நிலைகளில் மகம் நீராலுக்கு மிகவும் புகழ்பெற்றது கும்பகோணம் மகாமகக் குளம். இத்திருக்குளத்தில் இருபது புனித தீர்த்த தேவதைகளின் தீர்த்த கிணறுகள் உள்ளன. அவை அனைத்திலும் மாசிமக நட்சத்திரத்தன்று, உடலுக்கு வலிமையும், புனிதத்தையும் தரக்கூடிய அற்புதமான காந்த சக்தி இயற்கையாகவே தோன்றுவதாக ஞான நூல்கள் கூறுகின்றன. மேலும், புண்ணிய நதிகள் அனைத்தும் அங்கு எழுந்தருள்வதாக ஐதீகம்.

மகம் நட்சத்திரத்தன்று மகாமகக் குளத்தில் நீராடி, குளத்தை மூன்று முறை வலம் வந்தால் கயிலாயத்தை வலம் வந்த பலன் கிட்டும் என்றும், இக்குளக்கரையில் வேதவிற்பன்னர் உதவியுடன் மறைந்த முன்னோர்களுக்கு பிதூர்பூஜை செய்து வழிபட்டால் முன்னோர்களின் ஆசி கிட்டும். இதனால், குடும்பத்தில் சுபநிகழ்ச்சிகளும் மகிழ்ச்சியும் நிறைந்து காணப்படும்.

மகம் நட்சத்திரத்தன்று இங்கு தீர்த்தவாரி நடைபெறும். குடந்தைத் திருத்தலத்தில் அருள்புரியும் எல்லா சிவாலயங்களிலிருந்தும் சுவாமியின் உற்சவத் திருமேனிகள் ஊர்வலமாக மகாமகக் குளத்திற்கு வருகை தந்து, சுபஓரையில் வழிபாட்டுடன் தீர்த்தவாரி காண்பார்கள்.

இதேபோல் அங்குள்ள பெருமாள் கோவில்களில் எழுந்தருளியுள்ள தெய்வத் திருமேனிகளும் சக்கரப் படித்துறைக்கு வந்துசேர, தீர்த்தவாரி மிகச்சிறப்பாக நடைபெறும். அந்த சுபவேளையில் பக்தர் பெருமக்கள் தீர்த்த வாரியில் கலந்துகொண்டு நீராடி புனிதம் பெறுவார்கள். சிவனுக்காக அஸ்திர மூர்த்தியையும் பெருமாளுக்காக சக்கரத்தாழ்வாரையும் கடல் நீராடச் செய்வதற்கு தீர்த்தவாரி என்று பெயர்.

அமுதம் வேண்டி திருபாற்கடலை தேவர்களும் அசுரர்களும் கடைந்தபோது வெளித் தோன்றிய மகாலட்சுமியை மகாவிஷ்ணு திருமணம் செய்து கொண்டதனால் விஷ்ணு சமுத்திரராஜனின் மருமகன் ஆனார்.

மகாவிஷ்ணு தன் மகளை மணந்து கொண்டு வைகுந்தம் சென்றுவிட்டால் இனி நாம் எப்படி அவர்களை தரிசிப்பது என சமுத்திரராஜன் வருந்தினார். தந்தையின் மனக்குறையை லட்சுமி விஷ்ணுவிடம் கூறினாள். திருமால் ஆண்டிற்கு ஒரு முறை மாசிமகம் தினம் தாம் கடற்கரைக்கு வந்து தரிசனம் தருவதாக வரம் அருளினார்.

மீனவ குலத்தில் அவதரித்த கருணாசாகரியான அம்பிகையை மணக்க காலம் கணிந்தபோது, ஈசன் மீனவர்போல் வேடமிட்டு அம்பிகையின் இருப்பிடம் சென்றார். அங்கு அவர் ராட்சத திமிங்கலத்தை அடக்கி மீனவர் தலைவனுக்குக் காட்சி கொடுத்து மீனவப் பெண்ணை மணந்தார்.

மீனவர் தலைவன், இறைவனை நோக்கி “தங்கள் தரிசனம் அடிக்கடி கிடைக்க அருள் புரிய வேண்டும்” என வேண்டினார். அதற்கிணங்க ஈசன், “மாசி மகத்தன்று கடல் நீராட வருவேன்” என்று அருள்புரிந்தார். மாசி மகம் தினத்தன்று ஈசன் வேடமூர்த்தியாகவும் அன்னை மீனவப் பெண்ணாகவும் கடற்கரைக்குச் சென்று அருள்பாலிப்பதாக ஐதீகம்.

மாசி மகத்தில் புண்ணிய தீர்த்தங்களைத் தரிசிப்பதும், தொடுவதும், பருகுவதும், அதில் நீராடுவதும் புண்ணியத்தைத் தரும், பாவங்கள் தொலையும். இத்தினத் தில் தீர்த்தக் கரைகளில் தர்ப்பணம், பிதூர்க்கடன் ஆகியவை செய்தால், அவர்கள் பாவங்கள் நீங்கி நற்கதி பெறுவர் என்பது நம்பிக்கை.

திருமணமானவர்கள் தங்கள் மனைவியுடன் நீராட வேண்டும் என்றும் ஆண்குழந்தை வேண்டுகவர்கள், இந்நாளில் முருகனை வேண்டி விரதமிருந்து வழிபவேண்டும் என்றும் சாஸ்திரம் கூறுகிறது.

அன்றிரவு பெளர்ணமி வேளையில் விழித்திருந்து அம்மன் சன்னதிகளில் நடக்கும் பூஜைகள், அபிஷேக ஆராதனைகளை தரிசிப்பது மிக்க நன்மை தரும். சதுரகிரி, திருவண்ணாமலை, திருநீர்மலை உள்ளிட்ட மலை ஷேத்ரங்களில் கிரிவலம் செல்வது சாலச் சிறந்தது.

மக நட்சத்திரத்தை “பித்ருதேவதா நட்சத்திரம்” என்று அழைப்பார்கள். இந்த பித்ருதேவதாதான் முன்னோர்களுக்கு ஆத்ம சாந்தியை தருகிறது. முன்னோர்கள் ஆத்மசாந்தியுடன் இருந்தால்தான் அவர்களுடைய வம்சம் சுபிட்சமாக இருக்கும்.

உலகத்தை இறைவன் உருவாக்குவதற்கு முன், பித்ருதேவனை உருவாக்கிய பிறகே தேவர்களையும், மனிதர்களையும் மற்ற ஜீவராசிகளையும் உருவாக்கினார் என்கிறது சாஸ்திரம். இதனால் முதல் மரியாதையானது மக நட்சத்திரத்திற்கு உரிமை உடைய பித்ருதேவனுக்குதான்.

அதனால்தான் மாசிமகம் தினத்தன்று பித்ருக்களுக்கு பூஜை செய்யவேண்டும். மாசிமக தினத்தன்று புனித நதிகளில் நீராடுவதை “பிதூர் மஹா ஸ்நானம்” என்கிறது சாஸ்திரம்.

மாசி மாதம் மக நட்சத்திர பவுர்ணமி தினத்தன்று திருண்ணாமலையில் கிரிவலம் செல்லும்போது வண்டாடி சித்தர்கள் என்பவர்கள், மனித வடிவில் பறந்து வருவர். ஆனால், அவர்களின் வடிவம் ஒரு வண்டின் அளவுக்கு சிறியதாக இருக்கும். இந்த வண்டாடி சித்தர்களின் கிரிவலப்பயணத்தை தரிசிக்கும் பாக்கியம் பெற்றவர்களின் பிரச்சினைகள் அடுத்த சில மாதங்களில் (அபூர்வமாக சில நாட்களில்) தீர்ந்துவிடுகின்றன.

குறிப்பாக மகம் நட்சத்திரத்தில் பிறந்த சிம்ம ராசி அன்பர்கள் அனைவரும் இந்த மாசி மகத்தை நல்ல முறையில் பயன் படுத்திக் கொள்வது அவசியம். அன்றைய தினம், இறை வழிபாடும், இறை தரிசனமும், அடுத்த ஒரு வருடத்திற்கு உங்களுக்கு தேவையான மன வலிமையை தரும்.

மாசிமகம் தினத்தில் நிகழ்வற்றதாக புராணங்கள் கூறும் சீல சம்பவங்கள்

1. மயிலாடுதுறைக்கு அருகிலுள்ள திருக்குறுக்கை வீரட்டானேஸ்வரத்தில் மாசி மகத்தன்று காம தகனவிழா நடைபெறும். சிவபெருமான் ஆழ்ந்த தியானத்திலிருக்கும்போது, தேவர்களின் வேண்டுகோளின்படி சிவபெருமான் மீது மலரம்பு எய்தான் மன்மதன். கோபம் கொண்ட அவரின் நெற்றிக் கண்ணிலிருந்து புறப்பட்ட தீப்பொறிகள் மன்மதனை எரித்து சாம்பலாக்கியது. பிறகு அவன் மனைவி ரதிதேவியின் வேண்டுகூலால், மீண்டும் மன்மதன் அவள் கண்களுக்கு மட்டும் தெரியும் படி சிவபெருமான் அருளினார். இந்த நிகழ்வை நினைவுபடுத்தும் விழாவாக காம தகனவிழா மாசிமகத்தன்று நடைபெறும்.
2. இரண்யன் என்ற அசுரன் பூமாதேவியைக் கடத்திச் சென்று பாதாள லோகத்தில் ஒளித்து வைத்தான். இதனை அறிந்த மகாவிஷ்ணு, வராக அவதாரம் எடுத்து பாதாள லோகம் சென்று அந்த அசுரனை வதம் செய்து, பூமாதேவியை வெளிக்கொணர்ந்தது மாசி மக நட்சத்திரத் திருநாளில்தான் என்று விஷ்ணு புராணம் கூறும்.

3. கன்னிப் பெண்ணான குந்திதேவி, சூரிய பகவானை நேரில் வரவழைக்கும் மந்திரத்தை உச்சரித்ததால், சூரிய பகவான் அவள்முன் தோன்றினார். அதன் விளைவால் குந்திதேவி குழந்தை பெற்றாள். பழிச்சொல்லுக்கு அஞ்சி அந்தக் குழந்தையை (கர்ணன்) ஒரு பெட்டியில் வைத்து ஆற்றில் விட்டாள்.

அந்தப் பாவம் அவளை வாட்டியது. அதற்குப் பிராயச்சித்தம் செய்ய வேண்டி, உரோமச முனிவரைச் சந்தித்தாள். அவர், “மாசி மக நட்சத்திரத்தன்று ஏழு கடல்களில் ஒரே சமயத்தில் நீராடினால் உன் பாவம் நீங்கும்” என்று சொன்னார். “அது எப்படி ஒரே நாளில் ஏழு கடல்களில் நீராட முடியும்?” என்று பலத்த யோசனையில் ஆழ்ந்த குந்திதேவி, வழி காட்டியருளுமாறு இறைவனை இறைஞ்சினாள். அப்போது, “திருநல்லூர் கோவிலுக்குப் பின்புறம் ஒரு தீர்த்தம் உள்ளது. அதை ஏழு கடலாக நினைத்து மாசி மகத்தன்று நீராடுவாயாக” என்று அசுரரி ஓலித்தது. குந்திதேவியும் அப்படியே செய்து தன் பாவத்திலிருந்து விடுபட்டாள். அவள் நீராடிய தீர்த்தம்- சப்த சாகர தீர்த்தம் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

4. தட்சன், சிவபெருமானை நோக்கி பல வருடங்கள் கடுமையாக தவம் மேற்கொண்டான். அதன் பலனால் சிவபெருமான் அவன்முன் தோன்றி, “வேண்டும் வரம் என்ன?” என்று கேட்க, “உமையவள் எனக்கு மகளாகக் கிடைக்க வேண்டும். நான் உமையவளை வளர்க்க வேண்டும். அதன்பின் தக்க பருவத்தில் தாங்கள் மணம்புரிய வேண்டும்” என்று வரம் கேட்டான். இறைவனும் அவன் கேட்டபடி அருளினார். அந்த வரத்தின் படி உமையவள் காளிநதி நதியில் ஒரு தாமரைப் பூவில் வலம்புரிச்சங்கு வடிவாய் மாசி மக

நட்சத்திரத்தன்று தோன்றினாள். அன்றைய தினம் தட்சன் தன் மனைவியுடன் அந்த நதியில் நீராட வந்தபோது, தாமரை மலரில் தோன்றிய வலம்புரிச்சங்கு குழந்தையாக மாறியது. அந்தப் பெண் குழந்தையைக் கண்டெடுத்து வளர்த்தான் தட்சன்.

5. மாசி மகத்தன்றுதான் சுவாமிமலை திருத்தலத்தில், தன் மகன் முருகனிடம் சிவபெருமான் உபதேசம் பெற்றார் என்று சிவபுராணம் கூறுகிறது. அதனால் புதிதாகக் கல்வி கற்பவர்கள்- எந்தக் கல்வியாக இருந்தாலும்- அன்று தகுந்த ஆசிரியரிடம் கற்றால் சிறந்து விளங்கலாம் என்பர்.
6. வல்லாள மகாராஜனுக்கு இறைவனே மகனாக எழுந்தருளினார் என்பதால், ஒவ்வொரு வருடமும் திருவண்ணாமலையார் மாசி மகம் நட்சத்திரத்தில் பள்ளிகொண்டாப்பட்டு என்னும் ஊருக்கு எழுந்தருளி, அந்த மன்னனுக்காக நீத்தார் கடனுக்குரிய வழிபாட்டினை நடத்திவரும் விழா திருவண்ணாமலையில் நடைபெறுகிறது.

பல பெருமைகளைக் கொண்ட மாசி மக நட்சத்திரத்தன்று புனித நீர்நிலையில் நீராடி, விரதம் மேற்கொண்டு இறைவனை வழிபடுவோருக்கு புனிதம் கிட்டுவதுடன், பல பேறுகளும் பெற்று வளமுடனும் நலமுடனும் வாழ்வர்.

அஷ்டமூர்த்தம்

நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று, ஆகாசம், சூரியன், சந்திரன், ஆன்மா என்னும் இவையெட்டும் சிவபெருமானுடைய அஷ்டமூர்த்தங்களாம். இவற்றையதிட்டிப்பவர் அப் பரம்பொருளேயாவார். சிவபெருமான் அஷ்டமூர்த்தியாய் நிற்பது உலகத்தில் உண்மைப்பொருளாய் நிற்பவர் தாம் என்பதைச் சிற்றறிவினராகிய ஆன்மாக்கள் அறிந்து உய்யும்படி கொண்டருளிய பெருங்கருணையாம்.

பிருத்தவி ரூபமாகிய விக்கிரக வணக்கமும், கங்கை முதலிய தீர்த்த வணக்கமும், நித்திய நைமித்தியங்களிற் செய்யப்படும் அக்கினி வணக்கமும், பஞ்சபூதத் தலங்களிற் செய்யப்படும் பஞ்சபூதலிங்க வணக்கமும், சிவபூசை முதலியவற்றிற் செய்யப்படும் சூரிய சந்திர வணக்கமும், குருவையும் சிவனடியார்களையும் சிவபெருமானாக பாவித்து வணங்கும் வணக்கமும் சிவபெருமானின் அஷ்டமூர்த்த வணக்கமேயாம்.

“விருஷ” மூலத்திலே இறைத்த நீரால் அம்மரச்சாகைகள் புஷ்டியடையுமாறுபோல, சிவபெருமானுடைய பூசையினால் அவர் சரீரமாகிய உலகம் செழிக்கின்றது சிவபெருமானுக்கு எட்டாவது மூர்த்தம் மற்றைய மூர்த்தங்களுக்குள்ளே வியாபமாகிய ஆன்மா ஆதலின் உலகனைத்தும் சிவசொருபம் என்று வாயு சங்கிதை கூறுகின்றது.

அச்சுவேலி சீவஸ்ரீ ச. குமாரசுவாமிக் குருக்கள் இயற்றிய
‘முப்பொருள் வீளக்கம்’ என்னும் நூலில் இருந்து...

ஆதி மயிலிட்டி ஸ்ரீ பூதநாயகி சமேத காசி பூதவராயர் தேவஸ்தானம்

சண்மகலிங்கம் சஜீலன்.

ஆலய வரலாறு

இலங்கையின் வடபால் யாழ்ப்பாணத்தில் வலிகாமம் வடக்குப்பகுதியில் மயிலிட்டி எனும் ஊர் அமைந்துள்ளது. சைவத்தமிழ்ப்பண்பாட்டின் அடிநாதமாக விளங்கும் இவ்வூரின் வடக்குப்பகுதியில் ஆதி மயிலிட்டி என்னும் குறிச்சியில் சிவப்பரம்பொருளின் வடிவமாக விளங்கும் பூதராயர் வீற்றிருந்து அருள் பாலிக்கும் ஆலயம் அமைந்துள்ளது. ஆதியிலேயே இவ்விடத்தில் குடிக்கொண்டதனால் ஆதி மயிலிட்டி என இவ்விடம் அழைக்கப்படுகிறதெனலாம். இங்கு பூதராயர் குடி கொண்ட வரலாறு அற்புதமானது. சுமார் இன்றைக்கு 200 வருடங்களுக்கு முன்னர் இவ்விடத்தில் வாழ்ந்து வந்த மூதாட்டியொருவர் தமது இல்லத்தில் பூதராயப்பெருமானின் திருவுருவை அமைத்து ஒவ்வொருநாளும் பயபக்தியுடன் வழிபட்டு வந்தார். இம் மூதாட்டியின் ஆயுட்காலம் முடிய அவர் வழிபாடாற்றி வந்த இல்லம் ஆலயமாக மாற்றப்பட்டு சிலகாலம் பூசை வழிபாடுகள் நடைபெற்று வந்தது. ஆலயத்திற்குரிய அமைப்புடன் திகழ்ந்த ஆலயம் 1926 ஆம் ஆண்டு புனரமைப்புச் செய்யப்பட்டு ஐம்பொன்னினாலான பூதராஜர் விக்கிரகம் பிரதிஸ்தை செய்யப்பட்டதுடன் கும்பாபிஷேகமும் நடைபெற்றது. அன்றிலிருந்து செவ்வாய், வெள்ளிக்கிழமைகளில் விசேட பொங்கல்கள், பூசைகள் இடம் பெற்று வந்தன.

1961 ஆம் ஆண்டில் பரிவார மூர்த்தியாக நாகதம்பிரானும் எழுந்தருளி விக்கிரகங்களும் செய்து வைக்கப்பட்டன. அன்றிலிருந்து தினமும் 2 காலப் பூசையும் அலங்கார உற்சவமும். தைப்பொங்கலும், சித்திரைப் புத்தாண்டு சிறப்பு வழிபாட்டு பூசைகளும் நடைபெற்று வந்தன. முதலில் 10 தினங்களாக இருந்த உற்சவம் பின்னர் படிப்படியாக 25 ஆக உயர்த்தப்பட்டு நடைபெற்று வந்தது. 1978 ஆம் ஆண்டு மணிக்கோபுரமும் ஆகம் விதிமுறைப்படி நாகதம்பிரான் ஆலயமும் அமைக்கப்பட்டது.

1981 ஆம் ஆண்டு விநாயகருக்கான ஆலயமும் அமைக்கப்பட்டது. 1965 - 1975 ஆம் ஆண்டு இடைப்பட்ட காலத்தில் வசந்த மண்டபம் அமைக்கப்பட்டது. 1987 ஆம் ஆண்டு முதல் வழிபடுவோர் சபை ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

1990 ஆம் ஆண்டு பிற்பகுதியில் இராணுவ நடவடிக்கை காரணமாக மக்கள் இடம் பெயர் வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. இதனால் ஆலயம் யுத்த சூழலில் உயர் பாதுகாப்பு வலயத்திற்குள் அகப்பட்டுக்கொண்டது. பின்னர் ஆலயத்திலிருந்து ஐம்பொன்னினாலான விக்கிரகங்கள் எடுத்து வரப்பட்டு சுன்னாகம் தெற்கில் அமைந்துள்ள சிவபூதராஜர் ஆலயத்தில் 2011 ஆம் ஆண்டு முதல் வழிபாடு செய்யப்பட்டு வந்ததுடன் அலங்கார உற்சவமும் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஆலயம் உயர் பாதுகாப்பு வலயத்திற்குள் அகப்பட்டுக் கொண்டதால் பெறுமதியான சொத்துக்கள் பல அழிவடைந்து விட்டன.

மீண்டும் 28 வருடங்களின் பின் 2018 ஆம் ஆண்டு மயிலிட்டிப்பகுதி இராணுவத்தால் பின்னர் 17.06.2018 ஆம் திகதி முதல் வழிபடுவோர்சபை நீக்கப்பட்டு பரிபாலனசபை உருவாக்கப்பட்டது. இப் பரிபாலனசபையின் ஏற்பாட்டில் சென்ற 22.10.2018 அன்று பாலஸ்தாபனம் செய்யப்பட்டு திருப்பணி வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டதுடன்.

இப்போது மூலஸ்தானம், அர்த்தமண்டபம், மகாமண்டபம், ஸ்தம்ப மண்டபம், வசந்த மண்டபம், யாகசாலை, மடப்பள்ளி, களஞ்சிய அறை, மணிக்கோபுரம் என்பவற்றுடன் பரிவார மூர்த்திங்களாக விநாயகர், நாகதம்பிரான், வள்ளி, தெய்வானை சமேத முருகன், கஜலட்சுமி, வைரவர், நந்தி, பலிபீடம், ஸ்தம்பபிள்ளையார் என்பனவும் அமைக்கப்பட்டு பிலவ வருஷம் தை மாதம் 10 ஆம் நாள் 23.01.2022 புனராலத்தன நலகுண்ட பஷுபிரதிஸ்டா மகாகும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது. தற்போது 48 நாள் மண்டலாபிஷேகம் நடைபெற்று வருகிறது.

திருக்கோயில் தரிசனம்

நமது சைவசமய பரமாசரியர்களுள் ஒருவரான திருநாவுக்கரசு நாயனாரும், தெய்வப்புலமை ஔவையாரும், சிவாலயங்களில்லாத ஊர் எவ்வித வளப்பங்களால் தேங்கப்படிலும் நல்ல ஊரன்று பாமூராம் அதிற்குடியிருத்தலு மாகாவாம் என்னுங் கருத்துப்பட “திருக்கோயிலில்லாத திருவிலூரும்” எனவும், “கோயிலில்லாவுரிற் குடியிருக்க வேண்டாம்” எனவுங் கூறியருளினார்கள்.

இத்துணை விசேடமுற்ற ஷேத்திராலயங்களை அவமதிக்காது அவற்றை அடைந்து “வாழ்த்தவாயு நினைக்கமடநெஞ்சும், தாழ்த்தச்சென்னியும் தந்ததலைவனைச், சூழ்த்தமாமலர் தூவித்” துதிக்கவேண்டும். இவ்வாறு செய்தாற்றான் அருமையினும் பேரருமையான இம்மானுட யாக்கையாற் பயனுண்டு, அன்றேல் இன்றாம்.

கண்ணுதலா லயநோக்குங் கண்களே கண்கள்

கறைக்கண்டன் கோயில்புகுங் காலைகளே கால்கள்

பெண்ணொருபா கனைப்பணியுந் தலைகளே தலைகள்

பிஞ்சுகளைப் பூசீக்குங் கைகளே கைகள்

பண்ணவன்றன் சீர்பாடு நன்னாவே நன்னாப்

பரன் சரதை யேகேட்கப் படுஞ்செவியே செவிக

எண்ணல்பொலங் கழனிணைக்கு நெஞ்சமே நெஞ்ச

மவனடிக் கீழடிமையுடு மடிமையே மடிமை.

- பிரமோத்தரகாண்டம்.

ஆக்கையாற் பயனென் - அரன்

கோயில் வலம்வந்து

பூக்கையா லட்டிப் போற்றியென் னாதவிவ்

வாக்கையா ற்பயனென்

- தேவாரம்.

இந்த “மானிடப்பிறவி தானும் வகுத்தது மனவாக்காயத், தானிடத் தைந்துமாடு மரன்பணிக்காக வன்றோ” என்னுந் திருவாக்கை நினைத்து ஷேத்திராலய திருத்தானங்களை அடைந்து மெய்யன்புடனே பூசித்து முத்தி பெற்று உய்வார்களாக.

சீவக்ஷேத்திராலய மகோற்சவ உண்மை விளக்கம் என்னும் நூலில் சித்தாந்த சரபம் மேலைப்புலோலி நா.கதிரைவேற்பீன்னை அவர்கள்...

கந்த புராணத்தில் ஆலால சுந்தரரும் நீலகண்டரும்

தேவராஜன் நடராஜன்.

ஆலகால விடத்தைக் கையிலெடுத்துக் கொணர்ந்த ஆலால சுந்தரர்

“நம் சுந்தரனார், பாற்கடல் கடையும் நிகழ்வு சமயத்தில் வெளிப்பட்டெழுந்த ஆலகால விடத்தை, சிவபெருமானின் ஆணையினால், தம்முடைய கரங்களில் ஏந்திக் கொணர்ந்து சிவமூர்த்தியிடம் அளித்ததாக” பல்வேறு ஆன்மீக விரிவுரைகளிலும், வலைத்தளங்களிலும், முகநூல் பதிவுகளிலும் கேட்டும் படித்துமிருப்போம்.

எனினும் பெரியபுராணமோ சுந்தரரின் வரலாற்றினை, “ஆலால சுந்தரர் திருக்கயிலையில் சிவபெருமானுக்கு அணுக்கத் தொண்டு புரிந்து வருகின்றார்” எனும் இடத்திலிருந்தே விவரிக்கத் துவங்குகின்றது. எனில், “மேற்குறித்துள்ள நிகழ்விற்கு அகச்சான்றுகள் தான் என்ன?” என்று பெரிதும் ஏங்கித் தவித்திருப்போருக்குத் தம்முடைய தேனினும் இனிய கந்தபுராணத் திருப்பாடல்கள் வாயிலாக நம் கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார் விடை பகர்கின்றார்,

கீழ்க்குறித்துள்ள திருப்பாடலின் இறுதி இரு வரிகளில் சிவபரம்பொருள் தம்மருகே நின்றுருக்கும் அணுக்கத் தொண்டரான நம் சுந்தரரைப் பார்த்து, “அக்கொடிய விடத்தை இவ்விடத்தே கொண்டு வருக” என்று பணித்து அருள் புரிகின்றார்.

**வண்டமர் குழலெம் அன்னை மற்றவை இசைத்தலோடும்
அண்டரு மகிழ்ச்சி எய்தி ஆத்யம் கடவுள் தன்பால்
தொண்டு செய்வொழுக்கின்ற சுந்தரன் தன்னை நோக்கிக்
கொண்டிவண் வருத்யால் அக்கொடுவிடம் தன்னை என்றான்**

(தக்ஷகாண்டம்: ததீசி உத்தரப் படலம் - திருப்பாடல் 353)

நம் சுந்தரனார், முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களையும் தகித்துப் பதற வைத்த, இன்னதென்று கூற இயலாத தன்மையில் விண்ணுக்கும் மண்ணுக்குமாய்ப் பெருகியிருந்த அக்கொடிய ஆலகால விடத்தைத் திருவருளின் துணை கொண்டு, தம்முடைய கரங்களில் சிறு நாவல்பழம் போலும் திரட்டிக் கொணர்ந்து சிவபெருமானிடம் அளித்துப் பணிகின்றார்.

**என்றலும் இனிதே என்னா கிறைஞ்சினன் ஏகி யாண்டும்
துன்றிய விடத்தைப் பற்றிச் சுந்தரன் கொடு வந்துய்ய்ப்
ஒன்றொரு தீவலையே போல் ஒடுங்குற மலர்க்கை வாங்கி
நின்றிடும் அமரர் தம்மை நோக்கியே நமலன் சொல்வான்**

(தக்ஷ காண்டம்: ததீசி உத்தரப் படலம் - திருப்பாடல் 354)

ஆலகால விடத்தை ஏந்திக் கொணர்ந்த காரணத்தால் அதுமுதல் “ஆலால சுந்தரர்” எனும் திருநாமத்தாலும் நம் சுந்தரனார் குறிக்கப் பெற்று வருகின்றார் வாழி திருநாவலூர்! வன்தொண்டர் பதம் போற்றி!!

சிவபெருமானுக்கு நீலகண்டம் தோன்றியது எவ்வாறு?

சிவபரம்பொருள் முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களையும், நான்முகக் கடவுளையும், மற்றுமுள்ளோர் யாவரையும் காத்தருளும் பொருட்டு, பாற்கடலில் கிளர்ந்தெழுந்த ஆலகால விடத்தினை உண்டு அருள் புரிந்த நிகழ்வு அனைவரும் அறிந்ததே. இனி மெய்மையான இந்நிகழ்வோடு பின்னாளில் வழங்கி வரும் ஒரு உப செய்தியையும் காண்போம், “அந்நஞ்சு உட்சென்றால் இறைவருள் விளங்கியிருக்கும் அண்டசராசரங்களும் அழிவுறுமே” என்று உமையன்னை கருதியதாகவும், இறைவரின் திருக்கழுத்தினைத் தன் திருக்கரங்களால் பற்றி அவ்விடத்தினைக் கண்டத்திலேயே நிலைபெறச் செய்ததாகவும்” நிலவி வரும் இச்செய்தி குறித்து இப்பதிவில் சிந்தித்துத் தெளிவுறுவோம்.

சிவமூர்த்தி நஞ்சினை உட்கொண்டது அனைவரையும் காத்தருளவே, எனில் “தன் திருமேனியுள் நஞ்சு சென்றால் அண்டசராசரங்களும் அழிவுறும்” எனும் தன்மை இருப்பின், அது இறைவற்கு அறியாதவொன்றாக எவ்விதம் இருந்திருக்க இயலும்?. இவ்விளக்கம் பரம்பொருள் இலக்கணத்திற்கு ஒருசிறிதும் ஒவ்வாததன்றோ?. மற்றொரு கோணம், இறைவனின் சங்கல்ப சக்தியினால் மட்டுமே ஒரு நிகழ்வின் பயன் அமையுமேயன்றிப் பிறிதொன்றால் அன்று (பின்னாளில் நம் நாவுக்கரசு சுவாமிகளுக்குச் சமணர்களால் அளிக்கப் பெறும் நஞ்சு, சிவமூர்த்தியின் திருவுள்ளச் சங்கல்பத்தினால் அமுதமென நலம் பயந்த நிகழ்வினை உய்த்துணர்க).

இனி நடந்தேறிய மெய்மையான நிகழ்வினைக் கச்சியப்பரின் கந்தபுராணத் திருப்பாடல்கள் வாயிலாக அறிந்துணர்வோம். ஆதிப்பரம்பொருளான சிவமூர்த்தி தேவர்களிடம், “இக்கொடிய நஞ்சினை நாம் உட்கொள்ளவோ? அல்லது இதன் தன்மையினை நலிவுறச் செய்துப் பிறிதொரு இடத்தில் எறிந்திடவோ?” என்று கேட்டருள்கின்றார்.

காளக உருவு கொண்ட கடுவீனை உண்கோ அன்றேல்
நீளீடை அதனீர் செல்ல நெறிப்பட ஏற்கோ என்னா
வானுறு மத்தோய் சென்னீ வானவன் அருள அன்னான்
தானுற வணங்கி நீன்று சகூர்முகன் முதலோர் சொல்வார்

(தட்ஷ காண்டம் - ததீசி உத்தரப் படலம் - திருப்பாடல் 355)

அச்சமயத்தில் நான்முகன் உள்ளிட்ட தேவர்கள் யாவரும், “ஆதியும் அந்தமுமற்ற இறைவரே! இஃது பாற்கடல் கடைகையில் தோன்றிய முதல் விளைவு, ஆதலின் அது முழுமுதற் பொருளாகிய உமக்கு உரித்தானதன்றோ, ஆதலின் அடியவர்களாகிய நாங்கள் உய்யும் பொருட்டு இவ்விடத்தினைத் தாமே திருவமுது செய்தருள வேண்டும்” என்று விண்ணப்பித்துப் பணிகின்றனர். முக்கண் முதல்வரும், “அஞ்சேல்” என்று அபயமளித்து அருள் புரிகின்றார்.

முடிவீலா உனக்கே அன்றோ முன்னுறு பாகமெல்லாம்
வீடமதே எனினுமாக வேண்டுதும் கிதனை வல்லே
அடியரேம் உய்யுமாற்றால் அருந்தனை அருள்மோ என்னக்
கடிகமழ் கிதழீ வேய்ந்தோன் கலங்கலீர் இனி நிரென்றான்

(தக்ஷ காண்டம் - ததீசி உத்தரப் படலம் - திருப்பாடல் 357)

இறைவர் அவ்விடத்தினை உட்கொள்ள, அது மறை முதல்வரின் திருக்கண்டம் வழியே செல்வதை யாவரும் காண்கின்றனர். உடன் பிரமனும், “ஐயனே! இன்று எங்கள் யாவரையும் தாங்கள் காத்தருளிய தன்மைக்குச் சான்றாக, “இவ்விடத்தினை தங்கள் திருக்கண்டத்திலேயே நின்று நிலைபெறச் செய்தல் வேண்டும்” என்று திருவடி தொழுதேத்துகின்றனர்.

என்றனன் விரைவில் தன்கை ஏந்திய வீடமுட்கொள்ளச்
சென்றது மிடற்றில் அன்ன திறத்தினை யாரும் நோக்கி
இன்றெமகையீர் நீ காத்தற்கிங்கிது சான்றாய் அங்கனம்
நின்றிட வருடி என்றே நமலனைப் போற்றல் உற்றார்

(தக்ஷ காண்டம் - ததீசி உத்தரப் படலம் - திருப்பாடல் 358)

கருணைப் பெருவெள்ளமான சிவபரம்பொருளும் “அவ்வண்ணமே ஆகுக” என்றருளி, நீல மணியென அவ்விடம் தம்முடைய கண்டத்தில் விளங்குமாறு செய்தருள்கின்றார். அது கண்டு தேவர்களும் மற்றுமுள்ள தெய்வங்கள் யாவரும், “இன்றே யாம் மீண்டும் பிறந்து உய்வு பெற்றோம்” என்று சிவபெருமானைப் போற்றி செய்து பணிகின்றனர்.

போற்றலும் மிடற்றில் எங்கோன் பொலன்மணி அணியதென்ன
மாற்றரும் தகைமைத்தான வல்விடம் நிறுவி அன்னார்க்கு
ஏற்ற நல்லருளைச் செய்ய யாவரும் கிறந்தே இன்று
தோற்றினராகும் என்னச் சொல்லரு மகிழ்ச்சி கொண்டார்

(தக்ஷ காண்டம் - ததீசி உத்தரப் படலம் - திருப்பாடல் 359)

உருத்திராக்க உபநிடதங்கள்

நூற்றெட்டு, உபநிடதங்களுள் திரிபுரதாபினி உபநிடதம், திரிபுரோபநிடதம், சாபால உபநிடதம் முதலியவற்றில் ஆங்காங்குச் சிறப்பித்துச் சொல்லப்படினும், சிறப்பாக உரைக்கும் இரு உபநிடதங்கள் உள்ளன. அவை உருத்திராக்க சாபால உபநிடதம், அக்ஷமாலிகா உபநிடதம் என்பன. இவ்விரண்டும் உருத்திராக்கத்தையும் மாலையையும் பற்றியே உரைப்பன வன்றி வேறொன்றனையும் எடுத்து உரைக்காவாம். வைணவரால் அணியப்பட்டு, முக்கியமென்று அவரால் கூறப்படும் துளசி மணியைப் பற்றி, வேதங்களிலாவது உபநிடதங்களிலாவது கூறப்பட்ட வாக்கியங்கள் ஒன்றேனுமின்று, இத்துணை மகிமையுடைய உருத்திராக்கமே முத்திசாதனம் என்பது பெறப்படும்.

சைவபுஷண சந்திரிகை என்னும் நூலில்
சைவசீத்தாந்த சரபம் மேலைப்பிலோலி நா.கதிரைவேற் பிள்ளை

சொற்பதம் கடந்த தொல்லோன்

சீத்தாந்தரத்தீனம் க . கணேசலிங்கம்

பன்னிரு திருமுறைகளில் திருவாசகத்திற்குத் தனியிடம் உண்டு. நெஞ்சை நெகிழ்விக்கும் திருவாசகப் பாடல்களில் உலகியல் வழக்கு, அருளியல், அனுபவக் கருத்துக்கள் என்று பலவற்றைக் காணலாம்.

சமய நோக்கில் மட்டுமன்றி அறிவியல் நோக்கிலும் சிறந்து விளங்கும் இந்நூல் அறிவியற் கருத்துக்களையும் உள்ளடக்கியுள்ளது. இத்தகைய சிறப்புக்களை மிகுதியாகக் கொண்டது அதிலுள்ள திருவண்டப்பகுதி, அதிலே தன்னை ஆட்கொண்ட இறைவனின் தன்மையைப் பலப்பட விளக்குகிறார். அவர் தரும் விளக்கங்களில் “சொற்பதம் கடந்த தொல்லோன்” என்பதும் ஒன்று. இத்தொடர் திருவண்டப் பகுதியில் இரு இடங்களில் வருகிறது.

சொற்களால் வர்ணிக்க முடியாத பழமை வாய்ந்தவன் இறைவன் என்பது இத்தொடரின் நேரடிக்கருத்து. இது பல சமயத்தவருக்கும் உடன்பாடான கருத்தே.

பலவகை நெறிகள்

கடவுளைக் காணப் பலவித வழிகளைக் காலத்துக்குக் காலம் பலர் கூறிவருகின்றனர். வேறு பட்ட தியான வழிகள், யோகநெறிகள், சமயக் கொள்கைகளைக் கடைப்பிடிப்பவர்கள் எல்லோரும் தத்தம் நெறிகளே கடவுளைக் காட்டவல்லன என்று கூறுகின்றனர். தமது வழியில் சென்று கடவுளைக் கண்டதாகவும் சொல்கிறார்கள்.

இந்த நெறிகள் ஒருவித மன அமைதியையும், சில வேளைகளில் உளவியல் சார்ந்த பொது நிலைப் புலனுணர்வு கடந்த காட்சிகளையும் (Extra Sensory Perceptions) வியத்தகு நிகழ்ச்சிகளையும் (Miracles) தருவதுண்டு. இங்ஙனம் பெற்ற அனுபவங்களை இறையியல் அனுபவங்களெனப் பலர் மயங்குகின்றனர்.

அவர்களைச் சுற்றி ஒரு கூட்டம் உருவாவதையும் உருவாக்கப்படுவதையும் அவ்வப்போது காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. இவர்கள் கண்டவையெல்லாம் கடவுட் காட்சியல்ல. ஆயினும் வெவ்வேறு வழிகளில் சென்று அவர்கள் பெற்ற அனுபவங்களும் அவனருளால் வந்தவையே. இறைவனைக் காண்பதற்கு அவர் கடைப்பிடித்த வழியே ஏற்றதென்று எண்ணுபவருக்கு, அவரின் வழியிற் பெற்ற அனுபவத்திற்குத்தக அவன் தன்னை உணர்த்துகின்றான். இங்ஙனம் உணர்த்தினும் தன் உண்மை இயல்பைக் காட்டாமல் ஒளித்தே இருக்கின்றான். இதனை மாணிக்கவாசகரே விளக்குகிறார்.

‘இத்தந்திரத்தில் காண்டுமென் றிருந்தோர்க்கு
அத்தந்திரத்தில் அவ்வயின் ஒள்தும்’

- திருவண்டப்பகுதி

இப்படி வேறுபட்ட நெறிகளில் செல்பவர்களில் “சப்தப் பிரம வாதிகள்” என்பவர் ஒரு வகையினர்.

நாதமே பிரமம்

சொல் ஒலி வடிவானது. அது பொருளைக் குறிப்பது “எல்லாச் சொல்லும் பொருள் குறித்தனவே” என்பது தொல்காப்பியம். நாம் பேசும் அல்லது கேட்கும் சொற்கள் முதலில் கேட்கப்படாத, மொழி வேறுபாடற்ற. நுண்ணிய நிலையில், சூக்குமை வாக்காக உள்ளது. இது நாத தத்துவத்தில் தோன்றுவது. இதனால் நாதமே முடிந்த முடிவானது அதற்கு மேல் எதுவும் இல்லை அதுவே பரம்பொருள் என்பது சப்தப் பிரமவாதிகள் கருத்து. இதனைக் கருத்திற் கொண்டு மேற் கூறப்பட்ட தொடருக்குப் பொருள்கண்டு விளக்கப் படுவதுமுண்டு.

சொற்பதம்- சூக்குமை நிலை, அது நாத தத்துவம். சப்தப் பிரம வாதிகள் “நாதமே பிரமம் அதனில் மேற்கண்ட பொருள் இல்லை” என்பர். அ.து உண்மையன்று என்பதற்கு “அதனைக் கடந்த தொல்லோன் இறைவன்” என்று அருளினார்

- (திருவாசகம் தருமையாதீன வெளியீடு, எண் 572,1996)

மொழியின் ஆற்றலின்மை

உலகம் பொருட்களையும் உலகியல் அனுபவங்களையும் விளக்க சொல் அல்லது மொழி இயல்பாக அமைந்த சாதனம். மனிதனின் அறிவும் எண்ணமும் காலப்போக்கில் வளர்ச்சியடைந்தும் மாறுபட்டும் வந்துள்ளன. இதற்கமைய இது அறிவியல் அல்லது விஞ்ஞானத் துறையில் மிகுதியாகக் காணப்படுகிறது.

காலத்துக்குக் காலம் ஏற்படும் விஞ்ஞானத் துறை சார்ந்த சில ஆய்வுகள், சிந்தனைகளை விளக்க, அப்போது வழக்கிலுள்ள மொழிக்கு ஆற்றல் இல்லை என்பதை விஞ்ஞானிகள் உணர்ந்தனர். இதனால் புதிய சொற்கள், சொல்லாட்சிகள். மொழி குறித்த புதிய கோட்பாடுகள் முதலியன உருவாக வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது.

இத்தகைய மாற்றங்களும் வளர்ச்சியும். ஏற்பட்டும் மொழியால் சில விஞ்ஞான ஆய்வு முடிவுகளை, குறிப்பாக அணுவியல் விளக்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டது. ஹசென் பெர்க் என்ற விஞ்ஞானி இது குறித்துப் பின்வருமாறு கூறுகிறார். "But the Problem of language here are really serious . We wish to speak in some way about the structure of the atoms But we cannot speak about the atoms in ordinary language " - (Weiner Heissenberg, Physics and Physiology, 1963)

“ஆனால் மொழி குறித்த சிக்கல் உண்மையிலேயே கவலை அளிப்பதாக உள்ளது. அணுக்களின் உள்ளமைப்புப் பற்றி ஏதாவது ஒரு வழியில் விளக்க நாம் விளைகிறோம் ஆனால் அணுக்களைப் பற்றிச் சாதாரண மொழியில் நாம் விளக்க முடியாதிருக்கிறது”.

“மொழி குறித்த புதிய தேவைகளும் மாற்றங்களும் அறிவியல் துறையில் கண்ட அளவுக்கு இறையியல் துறையில் தேவைப் படவில்லை

என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆயினும் மொழியால் அணுத்தன்மையை விளக்க முடியா திருப்பது போன்றே இறையியல்பையும் விளக்க முடியாதிருக்கிறது. இங்கே “அணுத்தரும் தன்மையில் ஐயோன் காண்க” என்னும் திருவாசகத் தொடர் சிந்தனைக்குரியது மணிவாசகரின் இக்கூற்று இறையியல்பை விளக்க மொழியின் ஆற்றலின்மையை உணர்த்துவதோடு, அணுத் தன்மையை விளக்குவதில் இன்றைய விஞ்ஞானிகளுக்குள்ள சிக்கலையும் பிரதிபலிப்பதாக உள்ளது.

சீத்தாந்த விளக்கம்

சைவ சீத்தாந்த அடிப்படையில் மாயையைச் சொல்லுலகம் (சப்தப்பிரபஞ்சம்) பொருளுலகம் (அர்த்தப் பிரபஞ்சம்) என இருவேறு நிலைகளில் பார்ப்பதுண்டு. சொல் என்பது வாக்கு நான்கு என்றும் கூறப்படும். சூக்குமை, பைசந்தி, மத்திமை, வைகரி என்று வாக்கு நான்கு வகையாக விருத்தியடைகிறது.

மிக நுண்ணிய நிலையில் ஒலிவடிவாய்ச் சூக்குமை வாக்கு நாபித்தானத்தில் தோன்றுகிறது. அது விருத்தியடைந்து, சொல்விளங்கியும் விளங்காத நிலையில் மேலெழுந்து பைசந்தி வாக்கென்ற பெயரில் நிற்கிறது. இந்த இரண்டு நிலைகளையும் அறியும் ஆற்றல் பெற்ற ஞானிகளால் ஒருவன் சொல்ல வருவதை. அவனின் மொழியைத் தெரியாதுவிடும், கூற முடியும். இத்தகைய ஆற்றலுள்ளவரையும் கடவுளைக் கண்டவராகக் கருதிச் சிலர் மயங்குதலுண்டு. இந்த ஞானிகளின் சொல்லிலும் இறைவனின் இயல்பு தெரிவதில்லை.

பைசந்தி வாக்கு விருத்தியடைந்து விளங்கும் நிலையில் மத்திமை வாக்கு எனப்படுகிறது. இந்நிலையில் மொழி விளங்கித் தோன்றுகிறது. ஆனால் வெளியில் சொல்லவும் கேட்கவும் படாத நிலையில் குரல் அடியில் தென்படுகிறது. இது பின்னர், கேட்கப்படும் சொல்லாக, வைகரி வாக்காக. வெளிவருகிறது.

சூக்குமை வாக்கு நாத தத்துவத்தில் சுத்த மாயையின் விருத்தியாக வருவது ஆகவே சொல் அல்லது மொழி நாதத்துவத்தை மூலமாகக் கொண்டு தோன்றுவது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இறைவன் தத்துவங்களைக் கடந்தவன். ஆகையால் அவன் இயல்பைச் சொற்களால் விளக்க முடியாதென்பதும். அவன் சொற்களுக்கு அப்பாற்பட்டவன் என்பது தெளிவாகிறது.

இந்த நிலையில் தமது இறையனுபவத்தை விளக்க அருளாளருக்கு மொழி ஆற்றலற்றதாக உள்ளது. இதனாலேயே இறையனுபவம் குறித்த அவர்கள் பேச்சு பலவேளைகளில் முரண்பாடுகள் கொண்ட சொற்களாக (Paradox) எமக்குத் தென்படுகிறது. மொழிக்கு அப்பாற்பட்ட ஒன்றாக அவர் உரை உள்ளது. இது குறித்து சுகக்கி என்னும் புத்தமத அறிஞர் கூறுவது குறிப் பிடத்தக்கது.

"The contradiction so puzzling to the ordinary way of thinking comes from the fact that we have to use language to communicate our inner experience which in its very nature transcends linguistics" - (Dī . Susuki on Indian Mahayana Buddhism . 1968)

“சாதாரண சிந்தனை வழியின் காணமுடியாத புதிர்நிறை முரண்பாடுகளுக்கு அவை கொண்ட பேச்சுக்குக், காரணம், மொழியியல் கடந்த தன்னியல்பு கொண்டதாகவுள்ள எமது அனுபவங்களை மொழி மூலம் விளக்க வேண்டியிருப்பதே”

ஆகவே இறைவனின் இயல்பை விளக்க வழக்கிலுள்ள மொழிகளுக்கு ஆற்றலில்லை என்பதும், அவன் சொற்பதம் கடந்தவன் என்பதும் அருளாளரின் அனுபவ வாயிலாக அறியக் கிடக்கின்றது. மணிவாசகரின் இது குறித்த சொற்றொடர் அருளனுபவத்தை மட்டுமன்றி இன்றைய அறிவியற் கருத்துக்களையும் உணர்த்துவதாக உள்ளது.

முன்னைப் பழம் பொருள்

தொல்லோன் என்ற சொல் பழமையானவன் என்ற பொருள் தருவது. உலகை உள்ளடக்கிய இந்த அண்டம் முன்னொரு காலத்தில் சிறு பிரபஞ்ச முட்டையாக (Cosmic egg) இருந்து. பின் வெடித்துப் பரந்து மீன்களையும் கோள்களையும் உள்ளடக்கியதாக இன்று விரிந்துள்ளது என்பது விஞ்ஞானிகளின் கருத்து. இது மீண்டும் ஒரு கால ஓடுங்கும் என்பதும் அவர்களின் கருத்து. இதனை மாணிக்கவாசகரும் தன் திருவண்டப்பகுதியில் கூறுகிறார்.

இந்த அண்டத்தின் தோற்றத்திற்கும் ஒழுக்கத்திற்கும் காரணமானவன் இறைவன் என்பது சைவத்தின் கொள்கை. அவன் இந்த அண்டம் தோன்று முன்பே இருந்து அதனைத் தோற்றவித்தவன் என்பதால் அவனை முன்னைப் பழம் பொருள் என்பது பொருத்தமாகும். ஆயினும், மாணிக்கவாசகர் தமது திருவெம்பாவையில் அவனை “முன்னைப் பழம்பொருட்கு முன்னைப்பழம் பொருளே” என்கிறார்.

தோற்றமும் பல பின்வரும் ஒடுக்கமும் ஒரு முறை மட்டும் நிகழ்வதில்லை. பல முறை நிகழ்ந்துள்ளன என்பதும் இன்றைய விஞ்ஞானக் கருத்து. ஒவ்வொரு ஊழிக்காலத்திலும் இந்த அண்டம் ஒடுங்கிய பின் தோற்றுக்கிறதென்றும், ஊழிக்காலங்களாக இறைவன் ஒடுக்கத்தையும் தோற்றத்தையும் செய்து வருகிறான் என்றும் சைவம் கூறுவது குறிப்பிடத்தக்கது. இதனை எண்ணும் போது, மாணிக்கவாசகர் இறைவனை “முன்னைப் பழம் பொருட்கு முன்னைப் பழம் பொருளே” என்று குறிப்பிடுவதன் பொருள் தெளிவாகிறது. “தொல்லோன்” என்று அவர் குறிப்பிடுவதும் இந்தப் பொருளிலே என்றும் கருத வேண்டியுள்ளது.

ஆகவே, மாணிக்கவாசகரின் “சொற்பதம் கடந்த தொல்லோன்” என்னும் சொற்றொடர் இறையியல் அனுபவத்தையும், சைவத்தின் தத்துவக் கொள்கையையும் விளக்குவதோடு இன்றைய விஞ்ஞானக் கருத்துக்களையும் பிரதிபலிப்பதாக அமைந்துள்ளதைக் காணலாம்.

நன்றி - சைவந்தி (விக்கிரம மாசி)

யாழ்ப்பாணத்தில் முருகத்திருத்தலங்களின் தோற்றம் வரலாறு சமூகப்பின்னணி மற்றும் வளர்ச்சி

ச. சஜீவன்

ஆலயங்களும் அவற்றின் உருவாக்கமும் இறைவழிபாட்டுடன் தொடர்புபட்டது. பொதுவாக தமிழர் வாழ்வில் இறைவனும் இறைவழிபாடும் வாழ்வியலோடு மிகவும் பின்னிப்பிணைந்தது. இவ்வுலகத்தின்கண் வாழ்வாங்கு வாழ இறைவழிபாடே மிகவும் சிறந்தது என்று எண்ணிய அவர்கள் இறைவனை நிலையாக வழிபடுவதற்கும் இறைசக்தியினை எங்கும் பிரவாகிக்கச் செய்வதற்கும் ஆலயங்கள் அவசியமென்று உணர்ந்தனர். ஆரம்பத்தில் மிகவும் எளிமையாக இறைவனை வழிபடுவதற்குகந்த ஆலயங்களை அமைப்பதற்கு இயற்கையோடிணைந்த பிரதேசங்களைத் தேர்ந்தெடுத்தனர். எனவே ஆதி காலத்தில் நீர் நிலைகளை அண்டிய பிரதேசங்களான ஆறுகள், குளங்கள், கடற்கரைகள் என்பவற்றுக்கு அருகாமையிலும் பாரிய விருட்சங்களுக்கு அடியிலும் கல், வேல், சூலம் போன்றவற்றை நட்டு இறைவழிபாட்டை ஆரம்பித்தனர். இவ்வாறாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட இவ்விறைவழிபாடு பின்சிறு ஆலயமாக கொட்டகைகள் அமைத்து கிராமிய வழிபாட்டு அம்சங்களோடு பொங்கல் வைத்தல், மடை பரவுதல் போன்ற பூசைச்சிறப்புக்களோடு நடைபெற்றது.

இவ்வாறாக மிகவும் எளிமையான முறையில் கிராமிய வழிபாட்டம்சங்களோடு ஆரம்பிக்கப்பட்ட இறைவழிபாடு பிற்காலத்தில் சமூகமாற்றங்களினூடு தொழிறூட்டம் பொருந்திய பாரிய கட்டிட அமைப்புடனும் கலை அம்சத்துடனும் கூடிய கோயில்களை அமைக்கும் நிலைக்கு இட்டுச்சென்றது. அரசாட்சியின் தோற்றத்துடன் குறிப்பாக பல்லவ, சோழ, பாண்டிய பேரரசு நிலவிய காலத்தில் கோயில்கள் இறைவழிபாடு என்பதையும் தாண்டி சமூகம், பொருளாதாரம், கல்வி, கலாசாரம் போன்ற அரசின் அத்தனை துறைகளையும் தீர்மானிக்கும், நிர்வகிக்கும் மையங்களாக மாறின. இதனால் இக்காலத்தில் மிகவும் தொழினூட்டம் பொருந்திய பாரிய கட்டிட அமைப்புகளோடும் கலை அம்சங்களோடும் கூடிய கோயில்களை அமைக்கும் முறை உருவாகியது.

இலங்கையில் சோழராட்சி நிலவிய காலத்தில் நாட்டின் வடக்கிலிருந்து தெற்குவரை பல இந்து ஆலயங்கள் அமைக்கப்பட்டன. அதேபோன்று யாழ்ப்பாணத்தில் சோழராட்சிக்காலத்திலும் அதன்பின்வந்த ஆரியச்சக்கரவர்த்திகள் ஆட்சிக்காலத்திலும் சமூக, பொருளாதார, கலாசாரமையங்களாக ஆலயங்கள் திகழ்ந்ததால் பல ஆலயங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. அவை பெரும்பாலும் சிவன், பிள்ளையார், அம்மன், முருகன் ஆலயங்களாக அமைந்தன.

பின்வந்த ஒல்லாந்தர்களினாலும் போர்த்துக்கேயரின் படையெடுப்பினாலும் யாழ்ப்பாணத்தில் பல கோயில்கள் அழிக்கப்பட்டுவிட்டன. பல ஆலயங்கள் தரைமட்டமாக்கப்பட்டதால் அவை இருந்ததற்கான ஆதாரங்களோ தகவல்களோ இல்லாது போயுள்ளன. பின்னர் ஆங்கிலேய ஆட்சியில் ஆறுமுகநாவலர் மற்றும் சில சமூக பெரியார்களின் முயற்சியினால் வரலாற்றுடன் தொடர்புபட்ட சில

ஆலயங்களே மீள கட்டியெழுப்பப்பட்டன. அவற்றுள் வண்ணை வைத்தீஸ்வரன் கோயில், நகுலேஸ்வரம், திருக்கேதீஸ்வரம், திருக்கோணேச்சரம், நல்லூர் கந்தசாமி கோவில், மாவிட்டபுரம் கந்தசாமி கோவில் என்பன குறிப்பிடத்தக்கன.

தற்போது யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள பல பெரிய ஆலயங்கள் 19 ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் இருந்து 20 ம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதி வரையான காலப்பகுதியில் உருவாக்கியவையாகும். அதாவது இவ் ஆலயங்கள் 300 ல் இருந்து 150 வருடங்கள் பழமை வாய்ந்தவையாகும்.

தோற்றமும் வரலாறும்.

ஈழத்தில் முருகவழிபாடு மிகவும் தொன்மையானது இதற்கு இங்கு காணப்படும் பல புராதன முருகன் ஆலயங்கள் சான்றாகும். குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத்தில் முருகவழிபாடும் முருகவழிபாட்டின் தோற்றமும் கந்தபுராண கலாசாரத்துடனும் இதிகாசக் கதைகளுடனும் கர்ணபரம்பரைக் கதைகளுடனும் தொடர்புடையது. சூரபன்மனுடன் போர் முடித்து திரும்பிய போது கதிர்காமத்திலும் பொலிகண்டி கந்தவனக்கடவையிலும் தங்கிச் சென்றதாகக் கூறப்படுகின்றது. முருகனின் படைத்தளபதிகளின் ஒருவரான வீரபாகு தேவர் தற்போது செல்வச்சந்திரி கோவில் அமைந்திருக்கும் வல்லியாற்றங் கரையில் பூவரசு மரநிழலில் வேல் பிரதிஸ்டை செய்து முருகனை வழிபட்டதாக கூறப்படுகின்றது. போரின் இறுதியில் மாமரமாக நின்ற சூரனை வேலினால் இரு கூறாக்கி சேவலும் மயிலுமாக மாற்றிய இடம் மாவிட்டபுரம் என வழங்கப்படுவதாக ஓர் கதையுண்டு. முருகனின் வேல் வந்து அணைந்து இடம் வேலணை எனவும் முருகனுடன் மயில்களும் அணி அணியாக வந்து தங்கிச் சென்ற இடம் மயிலணி என்றும் கூறுவர். இப்படியாக கந்தபுராணத்துடன் தொடர்புபட்டு யாழ்ப்பாணத்தில் பல இடங்கள் அமைந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இதுவே யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள முருகன் ஆலயங்களின் தோற்றத்திற்கும் வழிவகுத்துள்ளது.

தற்போது யாழ்ப்பாணத்தில் அமைந்துள்ள பல முருகன் ஆலயங்களின் வழிபாடு, கோவில் உருவாக்கம் என்பன பல்வேறு அரசுகளால், சமூக அமைப்புக்களால் தனி மனிதர்களால் (முருகபக்தர்கள்) பல்வேறு காலகட்டங்களில், பல்வேறு காரணிகளால் தோற்றுவிக்கப்பட்டவையாகும்.

அவற்றினை தமிழரசர்களால் உருவாக்கப்பட்ட ஆலயங்கள், முருகபக்தர்களாக விளங்கிய அடியார்களால் உருவாக்கப்பட்ட ஆலயங்கள், குலதெய்வமாக வணங்குவதற்கு அடியார்களால் அமைக்கப்பட்ட ஆலயங்கள், வணிகர்கள் செல்வந்தர்களால் உருவாக்கப்பட்ட ஆலயங்கள், சமூகமுரண்பாடுகளால் உருவாகிய ஆலயங்கள், வேறு தெய்வவழிபாட்டுத்தலங்கள் முருகவழிபாட்டு தலங்களாக மாறியமை. புராணபடன மடங்கள் ஆலயங்களாக மாற்றம் பெற்றமை, சமாதி கோயில்கள் முருகன் கோயில்களாக உருவாகியமை, நிறுவனர்களின் வழிபாட்டிற்காக உருவாக்கப்பட்ட ஆலயங்கள் என வகைப்படுத்தலாம்.

01. தமிழரர்களால் உருவாக்கப்பட்ட ஆலயங்கள்

அரசாட்சிக்காலத்தில் பல அரசர்கள் ஆலயங்களை உருவாக்கியிருக்கின்றனர். ஆரியச்சக்கரவர்த்தியான புவனேகபாகு மன்னனால்

நல்லூர் கந்தசாமி ஆலயம் உருவாக்கப்பட்டது. சோழவம்சத்தைச் சேர்ந்த இளவரசி மாருதப்பூரவீகவல்லியால் மாவிட்டபுரம் கந்தசுவாமி ஆலயம் உருவாக்கப்பட்டது. இவ் ஆலயங்கள் ஆயிரம் வருடங்கள் பழமையானது எனினும் போர்த்துக்கேயர்களால் அழிக்கப்பட்ட இவ்வாலயங்கள் 18 ம் நூற்றாண்டின் பிற்கூறில் மீள உருவாக்கப்பட்டவையாகும். இவை ஆரம்பத்திலேயே பிரமாண்ட ஆலயங்களாக கட்டப்பட்டவையாகும்.

02. முருக பக்தர்களால் உருவாக்கப்பட்ட ஆலயங்கள்

இங்கு இறை சிந்தனையாளர்களான முருக அடியார்களின் கனவில் அல்லது நேரில் பாலகனாக, வயது முதிர்ந்த கோலத்தில் முருகன் தோன்றி அல்லது அசுரீரி மூலமாக ஜோதி அக்கினிச்சுடர் மூலமாக இடத்தைக் காட்டி குறிக்கப்பட்ட அவ்விடத்தில் தன்னைச் வைத்து வழிபடும் படி கூற இறைசித்தத்தை உணர்ந்த அடியார் அவ்விடத்தில் வேல் அல்லது முருகப்பெருமானின் விக்கிரகத்தினை வைத்து சிறு ஆலயம் அமைத்து வழிபட்டார். அவ்வாலயங்கள் காலமாற்றத்தினூடு இன்று பெரிய ஆலயங்களாக உள்ளன. இவற்றினை யாழ்ப்பாணத்தின் இடங்களிலும் காணலாம்.

உதாரணம்: செல்வச்சந்நிதி முருகன் ஆலயம், இணுவில் கந்தசாமி கோவில், நெடுந்தீவு கரமத்தை கந்தசுவாமி கோவில். அதே போன்று அடியார்கள் முருகன் மேல் கொண்ட பக்தி காரணமாக வேல் வைத்து வழிபட்ட பல ஆலயங்களும் உள்ளன. கதிரகாமம் மற்றும் மிகப்பிரபல்யமான முருகன் ஆலயங்களுக்கு யாத்திரை செல்லும் அடியார்கள் அங்கு அவர்கள் பெறும் இறை சக்தியின் மூலம் வேல் அல்லது திருவருளைப் பெற்று தத்தம் ஊர்களில் அவற்றைப் பிரதிஸ்டை செய்தும் வழிபட்டும் ஆலயத்தினை உருவாக்கியுள்ளனர்.

உதாரணம்: நீர்வேலி செல்வக்கதிரகாமம் முருகன் ஆலயம், நவாலி அட்டகிரி கந்தசாமி கோவில், துன்னாலை கலிகை கந்தசாமி கோவில் ஆகியவற்றைக் கொள்ளலாம்.

இந்தியாவின் காசி சிதம்பரம் வேதாரணியம் ஆறுபடை வீடுகள் போன்ற புனிதத்தலங்களுக்கு யாத்திரை சென்ற இறை அடியார்கள் அங்கிருந்து முருகப்பெருமானின் விக்கிரகம் அல்லது வேலைக் கொண்டு வந்து தமது ஊர்களில் வைத்து ஆலயம் அமைத்து வணங்கியிருக்கிறார்கள். இவ்வாறாக உருவாக்கப்பட்ட ஆலயங்களையும் யாழ்ப்பாணத்தில் காணலாம்.

உதாரணம்: சங்கரநாதர் முருகமூர்த்தி ஆலயம் அனலைதீவு

03. குலதெய்வமாக வணங்குவதற்காக அடியார்களால் அமைக்கப்பட்ட ஆலயங்கள்

சில அடியார்கள் தம் குடும்ப குலதெய்வமாக வணங்குவதற்காக தமது வீட்டு வளவில் அல்லது அயல்பிரதேசத்தில் வேல் அல்லது சூலத்தினை நட்டு சிறிய ஆலயத்தினை அமைத்தனர். அச்சிறிய ஆலயங்கள் காலப்போக்கில் எல்லா அடியவர்களினாலும் வணங்கப்பெற்று பொதுக்கோயிலாக மாற்றம் அடைந்து வளர்ச்சி பெற்றுள்ளன.

04. வணிகர்கள் செல்வந்தர்களால் உருவாக்கப்பட்ட ஆலயங்கள்

வணிகர்களாக விளங்கிய நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார் எனப்பட்ட செட்டியார்கள் தாம் வழிபடுவதற்கென உருவாக்கிய முருகனாலயங்கள் சில

உள்ளன. இவை பெரும்பாலும் யாழ் நகரப்பகுதியில் அல்லது நகரை அண்டிய பகுதியிலேயே அமைந்துள்ளன. இவ்வாலயங்கள் கருங்கல் வேலைப்பாடுகளுடன் ஆரம்பத்திலேயே பெரிய ஆலயங்களாக அமைக்கப்பட்டவையாகும்.

உதாரணம்: ஸ்ரீ கதிர்வேலாயுதசுவாமி கோயில் (கதிர்சன் கோயில் யாழ் நகர்)

5. சமூக முரண்பாடுகளால் உருவாகிய ஆலயங்கள்

யாழ்ப்பாண சமூகத்தில் அடிக்கடி ஏற்படும் சமூக முரண்பாடுகள் பல ஆலயங்களை உருவாக்கியுள்ளன. பொதுவாக இரு சமூகங்களுக்கிடையில் சாதி அடிப்படையில் அல்லது கருத்து வேறுபாடுகளால் ஏற்படும் முரண்பாட்டினால் ஒரு பிரிவினருக்கு வழிபடும் உரிமை மறுக்கப்பட அப்பிரிவினர் தாம் வழிபடுவதற்கென பிரத்தியேகமாக ஆலயத்தை அமைத்தனர். அதேபோன்று ஆலய நிர்வாகத்தில் இரு பிரிவினருக்கிடையில் ஏற்படும் குழப்பம் நிர்வாகச்சிக்கல் காரணமாக ஒரு பிரிவினர் தாம் நிர்வகிப்பதற்கென தனியான ஆலயங்களை அமைத்தனர். அப்படி அமைக்கப்பட்ட ஆலயங்கள் யாழ்ப்பாணத்தின் பல பகுதிகளிலுமுள்ளன.

உதாரணமாகம்: கொக்குவில் கிருபாகரசிவசுப்பிரமணியசுவாமி கோயில், வேலணை துறையூர்சிவசுப்பிரமணிய சுவாமிகோயில் ஆகியவற்றைக் கொள்ளலாம்.

6. வேறு தெய்வவழிபாட்டுத்தலங்கள் முருகவழிபாட்டுத்தலங்களாக மாறியமை

வேறு தெய்வ வழிபாட்டுத் தலங்கள் முருகவழிபாட்டுத் தலங்களாக மாறியுள்ளன. பொதுவாக வைரவர், அண்ணமார், பேய்ச்சி அம்மன் போன்ற தெய்வவழிபாடுகள் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆலயங்களில் சித்தர்கள் அருளாளர்களின் கூற்றுப்படி வேல் அல்லது முருகப்பெருமானின் விக்கிரகம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு வழிபடப்பட்டன அவ்வாலயங்கள் தற்போது ஆகம சிற்பசாஸ்திர விதிகளின் படி கட்டப்பட்டு பெரிய முருகத்தலங்களாக திகழ்கின்றன.

உதாரணம்: பண்ணாகம் விசுவத்தனை முருகமூர்த்திகோயில், மண்டைதீவு முகப்புயல் சிவசுப்பிரமணியசுவாமி கோயில்

07. புராணபடன மடங்கள் ஆலயங்களாக மாற்றம் பெற்றமை

ஆரம்ப காலத்தில் கந்தபுராணம், பிள்ளையார் கதை, திருவிளையாடற்புராணம் போன்ற புராணபடனம் மேற்கொள்வதற்காக கட்டப்பட்ட மடங்கள், கல்விபோதிக்கும் மடங்கள், அன்னதானம் வழங்குவதற்கு கட்டப்பட்ட மடங்கள் போன்றவற்றின் ஒரு பகுதியில் வேல் அல்லது விக்கிரகம் ஸ்தாபிக்கப்பெற்று முருக வழிபாடுகள் நடைபெற்றுள்ளன. மடாலயங்களாக இருந்த இவ்வாலயங்கள் சில காலத்தின் பின்னர் பெரிய ஆலயங்களாக உருவாகியுள்ளன.

உதாரணம்: கயிற்றசிட்டி கந்தசுவாமி கோயில் கைதடி, சிற்பனை முருகன் ஆலயம், வேலணை

8. சமாதிக்கோவில்கள் முருகன் கோவில்களாக உருவாகியமை

சில அருளாளர்கள், சித்தர்கள், தவயோகிகள் சமாதி வைக்கப்பட்ட ஆலயங்கள் அவற்றின் மேல் விக்கிரகப்பிரதிஸ்டை செய்யப்பட்டு வழிபாடுகள் நடைபெற்றுள்ளன. பின்னர் இச்சமாதிக் கோயில்கள் சிற்பசாஸ்திர விதிகளுக்கமைய கட்டப்பட்டு பெரிய ஸ்தலங்களாக மாறியுள்ளன.

உதாரணம்: வல்லன் ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணியசுவாமி கோயில் புங்குடுதீவு

9. நிறுவனங்களின் வழிபாட்டுத்தேவைக்காக அமைக்கப்பட்ட ஆலயங்கள்

பாடசாலை, வைத்தியசாலை போன்ற சேவையை மேற்கொள்ளும் நிறுவனங்களில் வழிபாடுகள் மேற்கொள்வதற்காக வேல் அல்லது முருக விக்ரகம் பிரதிஸ்டை செய்து ஆலயம் அமைத்துள்ளனர். குறிப்பாக வைத்தியசாலைகளில் உள்ள ஆலயங்கள் அங்கு தங்கி சிகிச்சை பெறும் நோயாளர்கள் அவர்களது உறவினர்கள், வைத்தியசாலை ஊழியர்கள் வழிபடுவதற்கென உருவாக்கப்பட்டவையாகும். அதேபோன்று பாடசாலைகளில் உள்ள ஆலயங்கள் அங்கு கல்வி பயிலும் மாணவர்கள் மற்றும் ஆசிரியர்கள் வழிபடுவதற்கென அமைக்கப்பட்டவையாகும்.

உதாரணம்: தெல்லிப்பழை வைத்தியசாலையில் உள்ள முருகன் ஆலயம்.

சமூகப் பின்னணி மற்றும் வளர்ச்சி

யாழ்ப்பாணத்தில் ஆலய உருவாக்கத்தின் ஆரம்ப கர்த்தாக்களான இறையடியார்கள் அவர்கள் அரசவம்சத்தைச் சேர்ந்தவர்களாகட்டும். பெரும் செல்வந்தர்களாகட்டும் சாதாரண பக்த அடியார்களாகட்டும் இவர்கள் யாவரும் இறைசிந்தனை உடையவர்களாகவும், சித்தத்தை இறைவன் பால் வைத்தவர்களாகவும் மனத்தால் இறைவனுடன் ஒன்றியர்களாகவும் இருந்திருக்கின்றனர். இதனாலேயே இவர்களால் இப்படியான ஆலயங்களை அமைக்க முடிந்திருக்கின்றது.

இங்கு அரசர்களால் தொடக்க காலத்தில் உருவாக்கப்பட்ட முருகனாலயங்கள் ஆரம்பத்திலேயே கட்டடக்கலை அம்சங்கள் பூசை முறைகள், திருவிழாக்களில் சிறப்புற்ற ஆலயங்களாக இருந்தன. ஏனெனில் இங்கு அரசின் சகலவளங்களும் ஆலய உருவாக்கத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன எனினும் துரதிர்ஷ்டவசமாக பின்வந்த போர்த்துக்கேயர்களின் படையெடுப்பாலும் அவர்கள் ஏற்படுத்திய அழிவாலும் கட்டடக்கலை அம்சங்களில் உயர்ந்து நின்ற இவ்வாலயங்கள் இருந்த இடம் தெரியாது தரைமட்டமாக்கப்பட்டு விட்டன. இவை பின்னர் 18 ஆம் நூற்றாண்டின் பின் கூறில் உயர்பதவி வகித்தவர்களாலும், செல்வந்தர்களாலும் மீள்புனரமைக்கப்பட்டவையாகும். அதேபோன்று இதேகாலப்பகுதியில் செல்வந்தர்களாலும் வணிகர்களாலும் பல புதிய ஆலயங்களும் கட்டுவிக்கப்பட்டுள்ளன.

யாழ்ப்பாணத்தின் பல பகுதிகளிலும் தற்போது காணப்படும் நூற்றுக்கு எழுபது வீதமாக முருகனாலயங்கள் மிகச்சாதாரண எளிமையான இறையடியார்களால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டவையாகும். இறைபற்று மிக்க இவர்கள் ஈழத்தின் பிரதான யாத்திரைத்தலங்களான கதிர்காமம், செல்வச்சந்நிதி, மாவிட்டபுரம் நல்லூர் போன்ற முருகத்தலங்களுக்கு யாத்திரை செல்பவர்களாவர். இவர்கள் அப்பிரதேசங்களிலிருந்து வேல், சூலம் ஆகியவற்றைக் கொண்டு வந்து தமது ஊர்களில் ஸ்தாபித்தனர். 19ம். 20 ம் நூற்றாண்டுகளிலேயே கதிர்காமம் செல்வச்சந்நிதி, மாவிட்டபுரம், நல்லூர் போன்ற முருகனாலயங்கள் மிகப்பிரபலமான ஆலயங்களாகும். இவ்வாலயங்களின் திருவிழா காலங்களில் இலங்கையின் பல பாகங்களிலிருந்தும் அடியார்கள் வந்து கூடுவர். திருவிழாக்காலங்களில் மட்டுமல்லாது மிகச்சாதாரண நாட்களிலும் வழிபடும் அடியார்களினால் இவ்வாலயங்கள் நிரம்பியிருக்கும் முன்னைய காலங்களில்

இவ்வாலயங்களுக்குச் செல்வதற்கு போக்குவரத்து வசதிகள் குறைவாக இருந்ததாலும் செல்வதற்கு அதிக நேரம் எடுப்பதாலும் அடிக்கடி அங்கு செல்ல முடியாத பக்தர்கள் தாம் தமது பிரதேசத்தில் வழிபடுவதற்கு வேல், முருக விக்கிரம் போன்றவற்றை ஸ்தாபித்து ஆலயம் அமைத்து வழிபட்டனர். எனவே மேற்குறிப்பிட்ட ஈழத்தின் பிரபலமான முருகன் ஆலயங்களும் யாழ்ப்பாணத்தின் பல்வேறு பிரதேசங்களிலும் ஆலயங்கள் உருவாவதற்கு வழிசமைத்திருக்கின்றன.

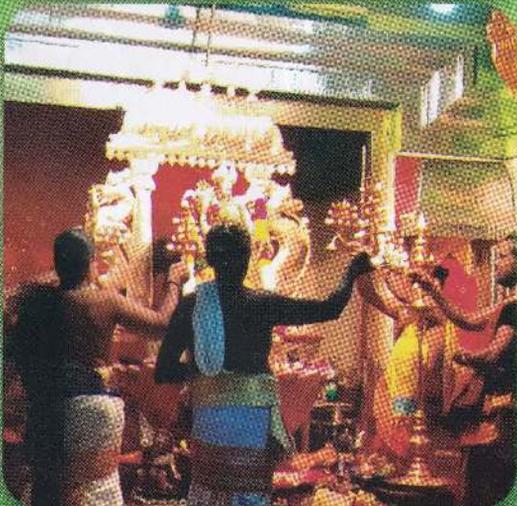
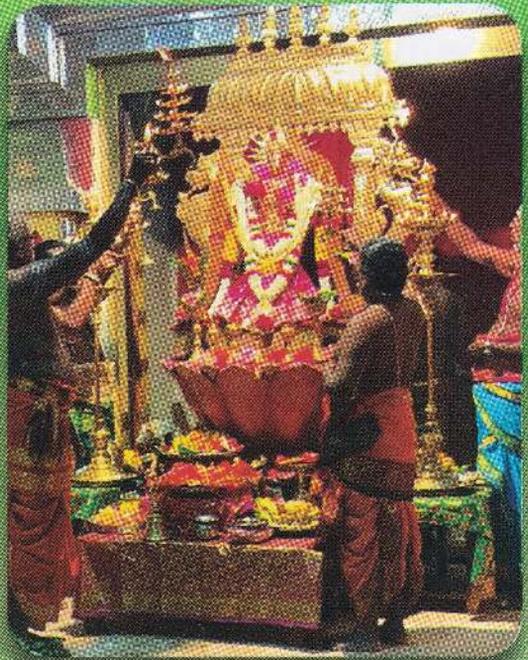
அதேபோன்று 18 ஆம், 19 ம் நூற்றாண்டுகள் இந்தியாவின் தமிழகத்திற்கும் ஈழத்தின் வடகிழக்குப் பிரதேசத்திற்குமிடையில் கலாசாரம், பண்பாடு, வணிகம் போன்ற துறைகளில் மிகவலுவான தொடர்புகள் நிலவியகாலமாகும். இக்காலத்தில் தமிழகத்திற்கும் யாழ்ப்பாணத்திற்குமிடையில் போக்குவரத்து மிகச்சாதாரணமாக நடைபெற்றது. இதனால் இங்கிருந்து சிதம்பரம், வேதாரணியம், இராமேஸ்வரம் முருகத்தலங்களான ஆறுபடை வீடுகள் ஆகியவற்றுக்கு யாத்திரை செல்பவர்களும் அங்கிருந்து கதிர்காமம், கேதீஸ்வரம், இக்காலத்தில் திருக்கோணேஸ்வரம் போன்ற தலங்களுக்கு யாத்திரை வருபவர்களும் இருந்தனர். இத்தொடர்பின் மிகச்சிறந்த உதாரணமாக ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள் சிதம்பரம் சென்று அச்சயந்திரசாலைகளை நிறுவி நூல்களை எழுதிப் பதிப்பித்து வெளியிட்டமையையும், பாடசாலைகளை நிறுவி சைவக்கல்வியை வளர்த்தமையையும் கொள்ளலாம். அவ்வாறு இங்கிருந்து தமிழக யாத்திரை சென்றவர்கள் அங்கிருந்து முருகவிக்கிரகங்களைக் கொண்டு வந்து தமது சொந்த ஊர்களில் தாபித்து ஆலயம் அமைத்து வழிபட்டனர்.

இவ்வாறு யாத்திரை சென்ற அடியார்களால் ஆரம்பத்தில் ஓலைக்கொட்டகைகளாலும் குடிசைகளாலும் மிகச்சிறியதாக அமைக்கப்பட்ட ஆலயங்கள் மிக நீண்டகாலத்தில் படிப்படியான மாற்றம், வளர்ச்சிகளினூடாக கட்டடக்கலை அம்சங்களிலும் விழாக்கள், பூசைமுறைகளிலும் மிகப்பெரிய ஆலயங்களாக உருவாகியுள்ளன. சில ஆலயங்களில் அவற்றிற்கு அருகாமையில் ஆலயத்தின் ஆரம்பஸ்தாபகர்களான சித்தர்கள் ஞானிகள் ஆகியோரின் சமாதிகள் அமைத்திருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

அதேபோன்று சமூகமுரண்பாடுகளால் உருவாகிய ஆலயங்களும் ஒரு வகையில் ஆலயங்களை உருவாக்கி சமூக, சமயப்பணி செய்வதன் மூலம் நன்மையை விளைவித்துள்ளன. வேல் ஸ்தாபகத்துடனும் கிராமிய வழிபாட்டம் சங்களோடும் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பல ஆலயங்கள் இன்று வள்ளி தெய்வானை சமேத முருகப்பெருமான் விக்கிரகம் பிரதிஸ்தை செய்யப்பட்டு பெருந்தெய்வ வழிபாட்டம்சம் பொருந்திய ஆலயங்களாக உள்ளன.

இவ்வாறு பல்வேறு காரணிகளாலும், முயற்சிகளாலும் உருவாகியுள்ள முருகனாலயங்களை யாழ்ப்பாணத்தின் பல்வேறு இடங்களிலுள்ள ஊர்கள் தோறும் தரிசிக்க முடியும் இவ்வாலயங்கள் ஒவ்வொன்றும் ஏதாவதொரு தனித்துவமான அம்சங்களை தன்னுள்ளடக்கி அருள் சுரக்கும் ஆலயங்களாகத் திகழ்வதுடன் தமிழர்களின் கலை, கலாசார பண்பாட்டு அம்சங்களின் உயிர் நாடியாகவும் அவற்றின் இருப்பு மற்றும் நீடித்த நிலை பெறுதலுக்கு அத்தியாவசியமானவையாகவும் விளங்குகின்றன.

மாசிமக இலட்சார்ச்சனை - 2022

நாகலேஸ்வரம்

